

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 98



Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

55ο έτος
31 Μαρτίου 2012

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2012/C 98/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 89 της 24.3.2012

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2012/C 98/02

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-191/09 P και C-200/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (C-191/09 P), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (C-200/09 P) κατά Interpipe Nikopol'sky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), πρώην Nikopol'sky Seamless Tubes Plant «Niko Tube» ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), πρώην Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT [Αιτήσεις αναίρεσης — Δασμοί αντντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 954/2006 — Εισαγωγή ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση, από σίδηρο ή χάλυβα, καταγωγής Κροατίας, Ρουμανίας, Ρωσίας και Ουκρανίας — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρα 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ', 3, παράγραφοι 2, 3 και 5 έως 7, 18, παράγραφος 3, και 19, παράγραφος 3 — Καθορισμός της κανονικής αξίας και της ζημίας — Έννοια της «ενιαίας οικονομικής οντότητας» — Δικαιώματα άμυνας — Έλλειψη αιτιολογίας]

2

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2012/C 98/03	Υπόθεση C-204/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Flachglas Torgau GmbH κατά Bundesrepublik Deutschland (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Σύμβαση του Άρχους — Οδηγία 2003/4/EK — Πρόσβαση σε περιβαλλοντικές πληροφορίες — Φορείς και όργανα που ενεργούν υπό νομοθετική ιδιότητα — Εμπιστευτικός χαρακτήρας των διαδικασιών των δημόσιων αρχών — Προϋπόθεση κατά την οποία ο εν λόγω εμπιστευτικός χαρακτήρας πρέπει να προβλέπεται από τη νομοθεσία)	2
2012/C 98/04	Υπόθεση C-17/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Krajský soud v Brně (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Toshiba Corporation κ.λπ. κατά Úřad pro ochranu hospodářské soutěže [Ανταγωνισμός — Σύμπραξη, στο έδαφος κράτους μέλους, η οποία ξεκίνησε πριν από την προσχώρηση του κράτους αυτού στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Διεθνούς εμβέλειας σύμπραξη, της οποίας τα αποτελέσματα γίνονται αισθητά εντός της Ένωσης και του ενιαίου Ευρωπαϊκού Χώρου — Άρθρο 81 ΕΚ και άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Δίωξη της παραβάσεως και επιβολή κυρώσεων σε σχέση με αυτήν όσον αφορά την περίοδο που προηγείται της ημερομηνίας προσχωρήσεως και την περίοδο που έπεται αυτής — Πρόστιμα — Οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων, αφενός, της Επιτροπής και, αφετέρου, των εθνικών αρχών ανταγωνισμού — Επιβολή προστίμων από την Επιτροπή και από εθνική αρχή ανταγωνισμού — Αρχή ne bis in idem — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρα 3, παράγραφος 1, και 11, παράγραφος 6 — Συνέπειες της προσχωρήσεως νέου κράτους μέλους στην Ένωση]	3
2012/C 98/05	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-72/10 και C-77/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αιτήσεις του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινικές διώξεις κατά Marcello Costa (C-72/10), Ugo Cifone (C-77/10) (Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχρά παίγνια — Συλλογή στοιχημάτων για αθλητικές διοργανώσεις — Απαίτηση για παραχώρηση άδειας — Συνέπειες από την παραβίαση του δικαιού της Ένωσης κατά την παραχώρηση αδειών — Παραχώρηση 16 300 πρόσδετων αδειών — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και υποχρέωση διαφάνειας — Αρχή της ασφάλειας δικαίου — Προστασία των δικαιούχων προγενέστερων αδειών παραχωρήσεως — Εθνική ρύθμιση — Υποχρεωτικές ελάχιστες αποστάσεις μεταξύ σημείων συλλογής στοιχημάτων — Επιτρέπεται — Διασυννοριακές δραστηριότητες παρόμοιες με το αντικείμενο της άδειας παραχωρήσεως — Απαγόρευση βάσει της εθνικής νομοθεσίας — Επιτρέπεται)	4
2012/C 98/06	Υπόθεση C-182/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Cour constitutionnelle (πρώην Cour d'arbitrage) (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marie-Noëlle Solvay κ.λπ. κατά Région wallonne (Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σχεδίων — Έννοια της «νομοθετικής πράξεως» — Αξία και περιεχόμενο των διευκρινίσεων που παρέχει ο Οδηγός για την εφαρμογή της συμβάσεως του Άρχους — Χορήγηση άδειας για σχέδιο χωρίς να έχουν εκτιμηθεί δεόντως οι επιπτώσεις του στο περιβάλλον — Πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα — Έκταση του δικαιώματος προσφυγής — Οδηγία περί οικοτόπων — Σχέδιο ή έργο που παραβιάζει την ακεραιότητα του τόπου — Επιτακτικός λόγος σημαντικού δημοσίου συμφέροντος)	5
2012/C 98/07	Υπόθεση C-360/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam) κατά Netlog NV (Κοινωνία της πληροφορίας — Δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας — Διαδίκτυο — Πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας — Επεξεργασία πληροφοριών αποθηκευμένων σε πλατφόρμα κοινωνικής δικτύωσης μέσω του διαδικτύου — Θέση σε λειτουργία συστήματος φιλτραρίσματος των πληροφοριών αυτών προκειμένου να εμποδιστεί το να τεθούν στη διάθεση του κοινού ηλεκτρονικά αρχεία που προσβάλλουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας — Έλλειψη γενικής υποχρεώσεως ελέγχου των αποθηκευμένων πληροφοριών)	6
2012/C 98/08	Υπόθεση C-372/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pak-Holdco Sp zoo κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu (Φορολογία — Έμμεσοι φόροι επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων — Φόρος εισφοράς επί των κεφαλαιουχικών εταιριών — Υποχρέωση του κράτους μέλους να λαμβάνει υπόψη τις οδηγίες που έχουν παύσει να ισχύουν κατά την ημερομηνία της προσχώρησής του — Εξαιρείται από τη βάση επιβολής του φόρου το ποσό των ιδίων περιουσιακών στοιχείων της κεφαλαιουχικής εταιρίας τα οποία έχουν διατεθεί για την αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου και έχουν ήδη υποβληθεί στον φόρο εισφοράς)	7

2012/C 98/09	Υπόθεση C-488/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA κατά Proyectos Integrales de Balizamientos SL [Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 — Άρθρο 19, παράγραφος 1 — Κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα — Παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση — Έννοια του όρου «τρίτος»] 8	8
2012/C 98/10	Υπόθεση C-594/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — T.G. van Laarhoven κατά Staatssecretaris van Financiën (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Δικαίωμα εκπτώσεως του καταβληθέντος φόρου επί των εισροών — Περιορισμός — Χρησιμοποίηση αγαθού, το οποίο κατέχει η επιχείρηση, για ίδιες ανάγκες του υποκείμενου στον φόρο — Φορολογική μεταχείριση της ιδιωτικής χρήσεως αγαθού ανήκοντος στην περιουσία της επιχείρησης) 8	8
2012/C 98/11	Υπόθεση C-25/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA κατά Fazenda Pública (Φορολογία — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Έκπτωση του φόρου εισροών — Άρθρα 17, παράγραφοι 2 και 5, και 19 — «Επιδότησεις» για την αγορά αγαθών και υπηρεσιών — Περιορισμός του δικαιώματος εκπτώσεως) 9	9
2012/C 98/12	Υπόθεση C-118/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Eon Aset Menidjunt LTD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane I upravlentie na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite (ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 168 και 176 — Δικαίωμα έκπτωσης — Προϋπόθεση σχετικά με τη χρησιμοποίηση των αγαθών και των υπηρεσιών για τις ανάγκες φορολογούμενων πράξεων — Γένεση του δικαιώματος έκπτωσης — Σύμβαση μίσθωσης αυτοκινήτου οχήματος — Σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης — Όχημα χρησιμοποιούμενο από τον εργοδότη για τη δωρεάν μεταφορά εργαζόμενου από την κατοικία του στον τόπο εργασίας του) 9	9
2012/C 98/13	Υπόθεση C-134/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Landgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jürgen Blödel-Pawlik κατά HanseMerkur Reiseversicherung AG (Οδηγία 90/314/ΕΟΚ — Οργανωμένα ταξίδια, διακοπές και περιηγήσεις — Άρθρο 7 — Προστασία έναντι του κινδύνου αφερεγγυότητας ή πτωχεύσεως του διοργανωτή του ταξιδιού — Πεδίο εφαρμογής — Αφερεγγυότητα του διοργανωτή οφειλόμενη σε παράνομη ιδιοποίηση χρηματικού ποσού που κατέβαλε ο καταναλωτής) 10	10
2012/C 98/14	Υπόθεση C-636/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht München I (Γερμανία) στις 9 Δεκεμβρίου 2011 — Karl Berger κατά Freistaat Bayern 10	10
2012/C 98/15	Υπόθεση C-2/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 3 Ιανουαρίου 2012 — Trianon Productie B.V. κατά Revillon Chocolatier SAS 10	10
2012/C 98/16	Υπόθεση C-5/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social de Lleida (Ισπανία) στις 3 Ιανουαρίου 2012 — Marc Betriu Montull κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) 11	11
2012/C 98/17	Υπόθεση C-11/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 4 Ιανουαρίου 2012 — Maatschap L.A. κ.λπ. κατά Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie 12	12
2012/C 98/18	Υπόθεση C-17/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 16 Ιανουαρίου 2012 — TVI Televisão Independente, S.A. κατά Fazenda pública 12	12
2012/C 98/19	Υπόθεση C-18/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις 16 Ιανουαρίου 2012 — Město Žamberk κατά Finanční ředitelství v Hradci Králové 12	12

2012/C 98/20	Υπόθεση C-20/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το tribunal administratif (Λουξεμβούργο) στις 16 Ιανουαρίου 2012 — Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin, Joëlle Hodin κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου ...	13
2012/C 98/21	Υπόθεση C-21/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Ιανουαρίου 2012 η Abbott Laboratories κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 15 Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-363/10, Abbott Laboratories κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	13
2012/C 98/22	Υπόθεση C-22/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Krajský súd v Prešove (Σλοβακική Δημοκρατία) στις 17 Ιανουαρίου 2012 — Katarína Hassová κατά Rastislav Petrík, Blanka Holingová	14
2012/C 98/23	Υπόθεση C-24/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 18 Ιανουαρίου 2012 — X BV κατά Staatssecretaris van Financiën	15
2012/C 98/24	Υπόθεση C-26/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Gerechtshof te Leeuwarden (Κάτω Χώρες) στις 18 Ιανουαρίου 2012 — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen	16
2012/C 98/25	Υπόθεση C-27/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 19 Ιανουαρίου 2012 — TBG Limited κατά Staatssecretaris van Financiën	16
2012/C 98/26	Υπόθεση C-29/12: Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	16
2012/C 98/27	Υπόθεση C-30/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Okresný súd Prešov (Σλοβακία) στις 23 Ιανουαρίου 2012 — Valéria Marcinová κατά Pohotovosť s.r.o.	17
2012/C 98/28	Υπόθεση C-32/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Badajoz (Ισπανία) στις 23 Ιανουαρίου 2012 — Soledad Duarte Hueros κατά Autociba S.A., Automóviles Citroen España S.A.	17
2012/C 98/29	Υπόθεση C-42/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιανουαρίου 2012 ο Václav Hrbek κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 15 Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-434/10, Václav Hrbek κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	17
2012/C 98/30	Υπόθεση C-43/12: Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	18
2012/C 98/31	Υπόθεση C-47/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Köln (Γερμανία) στις 31 Ιανουαρίου 2012 — Kronos International Inc. κατά Finanzamt Leverkusen ..	19
2012/C 98/32	Υπόθεση C-51/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) στις 2 Φεβρουαρίου 2012 — Ποινική διαδικασία κατά Xiamie Zhu κ.λπ.	19
2012/C 98/33	Υπόθεση C-52/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) στις 2 Φεβρουαρίου 2012 — Ποινική διαδικασία κατά Ion Beregonoi	20
2012/C 98/34	Υπόθεση C-53/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) στις 2 Φεβρουαρίου 2012 — Ποινική διαδικασία κατά Hai Feng Sun	20
2012/C 98/35	Υπόθεση C-54/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) στις 2 Φεβρουαρίου 2012 — Ποινική διαδικασία κατά Liung Hong Yang	21

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2012/C 98/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 89 της 24.3.2012

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 80 της 17.3.2012

EE C 73 της 10.3.2012

EE C 65 της 3.3.2012

EE C 58 της 25.2.2012

EE C 49 της 18.2.2012

EE C 39 της 11.2.2012

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (C-191/09 P), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (C-200/09 P) κατά Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), πρώην Nikopolsky Seamless Tubes Plant «Niko Tube» ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), πρώην Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-191/09 P και C-200/09 P) ⁽¹⁾

[Αιτήσεις αναιρέσεως — Δασμοί αντιντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 954/2006 — Εισαγωγή ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση, από σίδηρο ή χάλυβα, καταγωγής Κροατίας, Ρουμανίας, Ρωσίας και Ουκρανίας — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ', 3, παράγραφοι 2, 3 και 5 έως 7, 18, παράγραφος 3, και 19, παράγραφος 3 — Καθορισμός της κανονικής αξίας και της ζημίας — Έννοια της «ενιαίας οικονομικής οντότητας» — Δικαιώματα άμυνας — Έλλειψη αιτιολογίας]

(2012/C 98/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέοντες: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix και B. Driessen, G. Berrisch, Rechtsanwalt), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet και C. Clyne)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), πρώην Nikopolsky Seamless Tubes Plant «Niko Tube» ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), πρώην Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Vander Schueren, avocat, N. Mizulin, solicitor)

Αντικείμενο

Αιτήσεις αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δευτερο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2009 στην υπόθεση T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) και Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την οποία ακυρώθηκε το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 954/2006 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισα-

γωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κροατίας, Ρουμανίας, Ρωσίας και Ουκρανίας και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) 2320/97 και (ΕΚ) 348/2000 (ΕΕ L 175, σ. 4).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την κύρια αίτηση αναιρέσεως του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 2) Απορρίπτει την κύρια αίτηση αναιρέσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Απορρίπτει την αντίθετη αίτηση αναιρέσεως των Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) και Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT).
- 4) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 193 της 15.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Flachglas Torgau GmbH κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-204/09) ⁽¹⁾

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Σύμβαση του Άαρχους — Οδηγία 2003/4/ΕΚ — Πρόσβαση σε περιβαλλοντικές πληροφορίες — Φορείς και όργανα που ενεργούν υπό νομοθετική ιδιότητα — Εμπιστευτικός χαρακτήρας των διαδικασιών των δημόσιων αρχών — Προϋπόθεση κατά την οποία ο εν λόγω εμπιστευτικός χαρακτήρας πρέπει να προβλέπεται από τη νομοθεσία)

(2012/C 98/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Flachglas Torgau GmbH

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesverwaltungsgericht — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 2, δεύτερη φράση, και του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη φράση, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 41, σ. 26) — Εθνική ρύθμιση που απαλλάσσει τις ανώτατες ομοσπονδιακές αρχές από την υποχρέωση πληροφόρησης, εφόσον οι αρχές αυτές ενεργούν στο πλαίσιο της νομοθετικής διαδικασίας, και που προβλέπει γενικά ότι οι αιτήσεις πληροφοριών απορρίπτονται, εφόσον η δημοσιοποίηση των πληροφοριών μπορεί να επηρεάσει αρνητικά τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαβουλεύσεων — Όρια της εξουσίας των κρατών μελών να εξαιρούν από την έννοια της «δημόσιας αρχής», την οποία προβλέπει η οδηγία 2003/4/ΕΚ τα όργανα που ενεργούν κατά την άσκηση νομοθετικών αρμοδιοτήτων — Προϋποθέσεις εφαρμογής της εξαίρεσης που συναρτάται προς τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαβουλεύσεων

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, σημείο 2, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι η ευχέρεια που καταλείπει η εν λόγω διάταξη στα κράτη μέλη να μη θεωρούν ως δημόσιες αρχές «φορείς ή όργανα που ενεργούν υπό [...] νομοθετική ιδιότητα» μπορεί να τύχει εφαρμογής στα υπουργεία καθόσον αυτά μετέχουν στη νομοθετική διαδικασία, ιδίως μέσω της υποβολής νομοσχεδίων ή γνωμοδοτήσεων, και ότι η ευχέρεια αυτή δεν εξαρτάται από την τήρηση των προϋποθέσεων που θέτει το άρθρο 2, σημείο 2, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Το άρθρο 2, σημείο 2, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2003/4 έχει την έννοια ότι δεν είναι δυνατό να τύχει εφαρμογής η ευχέρεια που καταλείπει η εν λόγω διάταξη στα κράτη μέλη να μη θεωρήσουν ως δημόσιες αρχές τους φορείς και τα όργανα που ενεργούν υπό νομοθετική ιδιότητα όταν η επίμαχη νομοθετική διαδικασία έχει λήξει.
- 3) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/4 έχει την έννοια ότι η προϋπόθεση που αυτό θέτει, ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των διαδικασιών των δημόσιων αρχών να προβλέπεται από τη νομοθεσία, μπορεί να θεωρηθεί ότι πληρούται σε περίπτωση που στο εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους υπάρχει διάταξη που προβλέπει γενικώς ότι ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των διαδικασιών των δημόσιων αρχών συνιστά λόγο απορρίψεως της προσβάσεως σε περιβαλλοντικές πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους οι εν λόγω αρχές, εφόσον το εθνικό δίκαιο καθορίζει κατά τρόπο σαφή την έννοια της διαδικασίας, ζήτημα το οποίο εναπόκειται στον εθνικό δικαστή να εξακριβώσει.

(¹) ΕΕ C 193 της 15.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Krajský soud v Brně (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Toshiba Corporation κ.λπ. κατά Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

(Υπόθεση C-17/10) (¹)

[Ανταγωνισμός — Σύμπραξη, στο έδαφος κράτους μέλους, η οποία ξεκίνησε πριν από την προσχώρηση του κράτους αυτού στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Διεθνούς εμβέλειας σύμπραξη, της οποίας τα αποτελέσματα γίνονται αισθητά εντός της Ένωσης και του ενιαίου Ευρωπαϊκού Χώρου — Άρθρο 81 ΕΚ και άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Δίωξη της παραβάσεως και επιβολή κυρώσεων σε σχέση με αυτήν όσον αφορά την περίοδο που προηγείται της ημερομηνίας προσχωρήσεως και την περίοδο που έπεται αυτής — Πρόστιμα — Οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων, αφενός, της Επιτροπής και, αφετέρου, των εθνικών αρχών ανταγωνισμού — Επιβολή προστίμων από την Επιτροπή και από εθνική αρχή ανταγωνισμού — Αρχή ne bis in idem — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρα 3, παράγραφος 1, και 11, παράγραφος 6 — Συνέπειες της προσχωρήσεως νέου κράτους μέλους στην Ένωση]

(2012/C 98/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský soud v Brně

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Toshiba Corporation, T&D Holding, πρώην Areva T&D Holding SA, Alstom Grid SAS, πρώην Areva T&D SAS, Alstom Grid AG, πρώην Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA

κατά

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Krajský soud v Brně — Ερμηνεία του άρθρου 81 ΕΚ, του άρθρου 50 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2007, C 303, σ. 1), του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1) και ιδίως των άρθρων 3, παράγραφος 1, και 11, παράγραφος 6, του κανονισμού αυτού, καθώς και του σημείου 51 της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με τη συνεργασία στο πλαίσιο του δικτύου των αρχών του ανταγωνισμού (ΕΕ 2004, C 101, σ. 43) — Σύμπραξη στο έδαφος κράτους μέλους, η οποία άρχισε πριν από την προσχώρησή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τερματίστηκε μετά από αυτήν — Επιβολή προστίμων από την Επιτροπή και από την εθνική αρχή ανταγωνισμού — Αρμοδιότητα της εθνικής αρχής να επιβάλει κυρώσεις για την ίδια συμπεριφορά όσον αφορά τον προ της προσχωρήσεως χρόνο — Αρχή ne bis in idem

Διατακτικό

- 1) Οι διατάξεις του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας κινηθείσας μετά την 1η Μαΐου 2004, δεν έχουν εφαρμογή επί συμπράξεως που παρήγαγε, εντός του εδάφους κράτους μέλους το οποίο προσχώρησε στην Ένωση την 1η Μαΐου 2004, αποτελέσματα σε χρόνο προγενέστερο της ημερομηνίας αυτής.
- 2) Η κίνηση διαδικασίας από την Επιτροπή, δυνάμει του κεφαλαίου III του κανονισμού 1/2003, δεν στερεί, βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 6, του κανονισμού 1/2003, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, την αρχή ανταγωνισμού κράτους μέλους από την αρμοδιότητά της να επιβάλει, κατ' εφαρμογήν του εθνικού δικαίου του ανταγωνισμού, κυρώσεις για τα αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα που μια σύμπραξη παρήγαγε εντός του εδάφους του εν λόγω κράτους μέλους σε χρόνο προγενέστερο της προσχώρησής του στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η αρχή *ne bis in idem* δεν αποκλείει τη δυνατότητα της εθνικής αρχής ανταγωνισμού του οικείου κράτους μέλους να καταδικάσει στην καταβολή προστίμου τις επιχειρήσεις που μετείχαν σε σύμπραξη, στο πλαίσιο της επιβολής κυρώσεων για τα αποτελέσματα τα οποία η σύμπραξη αυτή παρήγαγε εντός του εδάφους του εν λόγω κράτους μέλους πριν από την προσχώρησή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εφόσον τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στα μέλη της ίδιας συμπράξεως με απόφαση της Επιτροπής προγενέστερη της αποφάσεως της εθνικής αρχής ανταγωνισμού δεν αφορούσαν τα ως άνω αποτελέσματα.

(¹) ΕΕ C 100 της 17.4.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αιτήσεις του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινικές διώξεις κατά Marcello Costa (C-72/10), Ugo Cifone (C-77/10)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-72/10 και C-77/10) (¹)

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχρά παίγνια — Συλλογή στοιχημάτων για αθλητικές διοργανώσεις — Απαίτηση για παραχώρηση άδειας — Συνέπειες από την παραβίαση του δικαίου της Ένωσης κατά την παραχώρηση αδειών — Παραχώρηση 16 300 πρόσθετων αδειών — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και υποχρέωση διαφάνειας — Αρχή της ασφάλειας δικαίου — Προστασία των δικαιούχων προγενέστερων αδειών παραχώρησης — Εθνική ρύθμιση — Υποχρεωτικές ελάχιστες αποστάσεις μεταξύ σημείων συλλογής στοιχημάτων — Επιτρέπεται — Διασυννοριακές δραστηριότητες παρόμοιες με το αντικείμενο της άδειας παραχώρησης — Απαγόρευση βάσει της εθνικής νομοθεσίας — Επιτρέπεται)

(2012/C 98/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στις ποινικές υποθέσεις των κύριων δικών

Marcello Costa (C-72/10), Ugo Cifone (C-77/10)

Αντικείμενο

Αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Corte suprema di cassazione — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Δραστηριότητα συγκεντρώσεως στοιχημάτων — Εθνική νομοθεσία η οποία εξαρτά την άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας από έγκριση και λήψη άδειας δημοσίας ασφαλείας — Προστασία υποκειμένων δικαίου που έλαβαν εγκρίσεις και άδειες κατόπιν διαδικασιών αναδόσεως από τις οποίες είχαν παρανόμως αποκλεισθεί άλλοι επιχειρηματίες του τομέα — Σύμφωνος προς τα άρθρα 43 και 49 ΕΚ χαρακτήρας

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αποτελεσματικότητας έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν σε κράτος μέλος, το οποίο, κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης, αποκλείει κατηγορία επιχειρήσεων από την παραχώρηση άδειας για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας και το οποίο επιχειρεί να θεραπεύσει την παράβαση αυτή προκηρύσσοντας σημαντικό αριθμό νέων παραχωρήσεων, να προστατεύει τα εμπορικής φύσεως δικαιώματα που απέκτησαν οι ήδη λειτουργούσες επιχειρήσεις προβλέποντας μεταξύ άλλων ελάχιστες αποστάσεις μεταξύ των πρακτορείων των νέων παραχωρησιούχων και εκείνων των ήδη λειτουργούντων.
- 2) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν την επιβολή κυρώσεων για την άσκηση οργανωμένης δραστηριότητας συλλογής στοιχημάτων χωρίς την προηγούμενη παραχώρηση άδειας από τις αρμόδιες αρχές ή χορήγηση άδειας από την αστυνομική αρχή σε πρόσωπα συνδεδεμένα με επιχείρηση η οποία είχε αποκλεισθεί από διαγωνισμό κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης, ακόμη και μετά από νέο διαγωνισμό ο οποίος αποσκοπεί στη θεραπεία της παραβάσεως του δικαίου της Ένωσης, στο μέτρο που αυτός ο διαγωνισμός και η συνεπαγόμενη ανάθεση νέων συμβάσεων με αντικείμενο άδειες παραχωρήσεως δεν θεραπεύσαν πράγματι τον παράνομο αποκλεισμό της εν λόγω επιχείρησης από τον προηγούμενο διαγωνισμό.
- 3) Από τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως, της υποχρεώσεως διαφάνειας, καθώς και την αρχή της ασφάλειας δικαίου προκύπτει ότι οι όροι και οι προϋποθέσεις ενός διαγωνισμού, όπως ο επίμαχος στις υποθέσεις των κύριων δικών, και δη οι διατάξεις που προβλέπουν την έκπτωση του αναδειχθέντος παραχωρησιούχου κατόπιν του διαγωνισμού αυτού, όπως οι μνημονευόμενες στο άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 3, του σχεδίου συμβάσεως, μεταξύ της αυτόνομης διοικητικής αρχής κρατικών μονοπωλίων και του αναδόχου της σύμβαςεως με αντικείμενο άδεια παραχώρησης περί τυχερών παιγνίων για αγώνες πλην των ιππικών, πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία, το οποίο απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει.

(¹) ΕΕ C 100 της 17.4.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Cour constitutionnelle (πρώην Cour d'arbitrage) (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marie-Noëlle Solvay κ.λπ. κατά Région wallonne

(Υπόθεση C-182/10) ⁽¹⁾

(Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σχεδίων — Έννοια της «νομοθετικής πράξεως» — Αξία και περιεχόμενο των διευκρινίσεων που παρέχει ο Οδηγός για την εφαρμογή της συμβάσεως του Όρχους — Χορήγηση άδειας για σχέδιο χωρίς να έχουν εκτιμηθεί δεόντως οι επιπτώσεις του στο περιβάλλον — Πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα — Έκταση του δικαιώματος προσφυγής — Οδηγία περί οικοτόπων — Σχέδιο ή έργο που παραβιάζει την ακεραιότητα του τόπου — Επιτακτικός λόγος σημαντικού δημοσίου συμφέροντος)

(2012/C 98/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour constitutionnelle (πρώην Cour d'arbitrage)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Marie-Noëlle Solvay, Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jean-Marie Solvay de la Hulpe, Alix Walsh, Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels south Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Grégoire Stassin, André Gilliard, Paul Fastrez, Henriette Fastrez, Gouvernement flamand, Inter-Environnement Wallonie ASBL, Nicole Laloux, François Gevers, Annabelle Denoël-Gevers, Marc Traversin, Joseph Melard, Chantal Michiels, Thierry Regout, René Canfin, Georges Lahaye, Jeanine Postelmans, Christophe Dehousse, Christine Lahaye, Jean-Marc Lesoinne, Jacques Teheux, Anne-Marie Larock, Bernadette Mestdag, Jean-François Seraffin, Françoise Mahoux, Ferdinand Wallraf, Mariel Jeanne, Agnès Fortemps, Georges Seraffin, Jeannine Melen, Groupement Cerexhe-Heuseux/Beaufays ASBL, Action et Défense de l'Environnement de la vallée de la Senne et de ses affluents ASBL, Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne, Philippe Daras, Bernard Croiselet, Bernard Page, Intercommunale du Brabant Wallon SCRL, Les amis de la Forêt de Soignes ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, La Hulpe, Notre village ASBL, André Philips, Charleroi South Air Pur ASBL, Pierre Grymonprez, Sartau SA, Philippe Grisard de la Rochette, Antoine Boxus, Pierre Deney, Jean-Pierre Olivier, Paul Thiry, Willy Roua, Guido Durllet, Agrebois SA, Yves de la Court

κατά

Région wallonne

παρισταμένων των: Infrabel SA, Codic Belgique SA, Federal Express European Services Inc. (FEDEX), Société wallonne des aéroports (SOWEAR), Société régionale wallonne du transport (SRWT), Société Intercommunale du Brabant wallon (IBW),

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour constitutionnelle (πρώην Cour d'arbitrage) — Ερμηνεία των άρθρων 2 (σημείο 2), 3 (παράγραφος 9), 6 (παράγραφος 9) και 9 (παράγραφοι 2, 3, και 4), της Συμβάσεως του Aarhus (Όρχους) για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος, η οποία συνήφθη στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της

Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005 (ΕΕ L 124, σ. 1) — Ερμηνεία των άρθρων 1 (παράγραφος 5), 9 (παράγραφος 1) και 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40) — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7) — Έννοια του όρου «δημόσια αρχή» — Αξία και περιεχόμενο των διευκρινίσεων που παρέχει ο Οδηγός για την εφαρμογή της Συμβάσεως του Όρχους — Ζήτημα κατά πόσον αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής της συμβάσεως οι νομοθετικές πράξεις, όπως είναι οι πολεοδομικές και περιβαλλοντικές άδειες που χορηγούνται με απόφαση των περιφερειακών νομοθετικών οργάνων — Συμβατότητα προς τη Σύμβαση και το κοινοτικό δίκαιο μιας διαδικασίας που οδηγεί στη χορήγηση αδειών κατά των οποίων μπορεί να ασκηθεί μόνον προσφυγή ενώπιον του Cour constitutionnelle (Συνταγματικού Δικαστηρίου) και των τακτικών δικαστηρίων — Χορήγηση άδειας για σχέδιο για το οποίο δεν έχει πραγματοποιηθεί προσήκουσα εκτίμηση των επιπτώσεών του στο περιβάλλον

Διατακτικό

- 1) Καίτοι, για την ερμηνεία των άρθρων 2, παράγραφος 2, και 9, παράγραφος 4, της συμβάσεως για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος, η οποία συνήφθη στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, δύναται να ληφθεί υπόψη ο Οδηγός για την εφαρμογή της συμβάσεως αυτής, ο Οδηγός αυτός δεν έχει εντούτοις καμία δεσμευτική δύναμη και δεν χαρακτηρίζεται από την κανονιστική ισχύ των διατάξεων της εν λόγω συμβάσεως.
- 2) Το άρθρο 2, παράγραφος 2, της συμβάσεως για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος και το άρθρο 1, παράγραφος 5, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, έχουν την έννοια ότι από τα αντίστοιχα πεδία εφαρμογής των νομικών αυτών πράξεων εξαιρούνται μόνον τα σχέδια που εγκρίνονται καταλεπτώς με ειδική νομοθετική πράξη, κατά τρόπο ώστε οι σκοποί που επιδιώκονται με τις εν λόγω νομικές πράξεις να επιτυγχάνονται μέσω της νομοθετικής διαδικασίας. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να εξακριβώσει ότι τηρήθηκαν οι δύο αυτές προϋποθέσεις, αφού λάβει υπόψη τόσο το περιεχόμενο της εκδοθείσας νομοθετικής πράξεως όσο και το σύνολο της νομοθετικής διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοσή της καθώς και, μεταξύ άλλων, τις προπαρασκευαστικές πράξεις και τις κοινοβουλευτικές συζητήσεις. Συναφώς, νομοθετική πράξη η οποία απλώς και μόνον «επικυρώνει» προϋφιστάμενη διοικητική πράξη και η οποία περιορίζεται στην αναφορά επιτακτικών λόγων γενικού συμφέροντος χωρίς να έχει προηγηθεί κίνηση νομοθετικής διαδικασίας επί της ουσίας μέσω της οποίας να διασφαλίζεται η τήρηση των εν λόγω προϋποθέσεων δεν μπορεί να λογίζεται ως ειδική νομοθετική πράξη κατά την έννοια της διατάξεως αυτής και, ως εκ τούτου, δεν αρκεί για να εξαιρεθεί ένα σχέδιο από τα αντίστοιχα πεδία εφαρμογής της συμβάσεως αυτής και της οδηγίας αυτής, όπως έχει τροποποιηθεί.

- 3) Τα άρθρα 3, παράγραφος 9, και 9, παράγραφοι 2 έως 4, της συμβάσεως για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος και το άρθρο 10α της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35, έχουν την έννοια ότι:

— όταν ένα σχέδιο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων αυτών εγκρίνεται με νομοθετική πράξη, το ζήτημα αν η εν λόγω νομοθετική πράξη πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 5, της οδηγίας αυτής πρέπει να μπορεί να υπόκειται, βάσει των εθνικών δικονομικών κανόνων, σε έλεγχο ασκούμενο από δικαστήριο ή άλλο ανεξάρτητο και αμερόληπτο όργανο που έχει συσταθεί με νόμο·

— στην περίπτωση κατά την οποία κατά τέτοιες πράξεις δεν προβλέπεται καμία προσφυγή, η οποία να εξασφαλίζει τα χαρακτηριστικά και την έκταση του ελέγχου που αναφέρθηκαν ανωτέρω, απόκειται σε κάθε εθνικό δικαστήριο που επιλαμβάνεται υποθέσεως στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του να ασκεί τον έλεγχο που περιγράφεται στο προηγούμενο εδάφιο και να αντλεί, ενδεχομένως, τις έννομες συνέπειες αφήνοντας ανεφάρμοστη τη νομοθετική αυτή πράξη.

- 4) Το άρθρο 6, παράγραφος 9, της συμβάσεως για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος και το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35, έχουν την έννοια ότι δεν απαιτούν να περιέχει η ίδια η απόφαση τους λόγους για τους οποίους η αρμόδια αρχή αποφάσισε ότι η απόφαση ήταν απαραίτητη. Ωστόσο, σε περίπτωση που το ζητήσει κάποιος ενδιαφερόμενος, η αρμόδια διοικητική αρχή έχει υποχρέωση να του γνωστοποιήσει τους λόγους για τους οποίους ελήφθη αυτή η απόφαση ή τις πληροφορίες και τα σχετικά έγγραφα σε απάντηση της υποβληθείσας αιτήσεως.
- 5) Το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει σε εθνική αρχή, έστω και νομοθετική, να εγκρίνει ένα σχέδιο χωρίς να έχει βεβαιωθεί ότι αυτό δεν θα παραβιάσει την ακεραιότητα του οικείου τόπου.
- 6) Το άρθρο 6, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/43 έχει την έννοια ότι η κατασκευή μιας υποδομής που προορίζεται να στεγάσει διοικητικό κέντρο δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να θεωρηθεί επιτακτικός λόγος σημαντικού δημοσίου συμφέροντος, περιλαμβανομένων λόγων κοινωνικής ή οικονομικής φύσεως, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, δυνάμενος να δικαιολογήσει την πραγματοποίηση σχεδίου που παραβιάζει την ακεραιότητα του οικείου τόπου.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam) κατά Netlog NV*

(Υπόθεση C-360/10) ⁽¹⁾

(Κοινωνία της πληροφορίας — Δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας — Διαδίκτυο — Πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας — Επεξεργασία πληροφοριών αποθηκευμένων σε πλατφόρμα κοινωνικής δικτύωσης μέσω του διαδικτύου — Θέση σε λειτουργία συστήματος φιλτραρίσματος των πληροφοριών αυτών προκειμένου να εμποδιστεί το να τεθούν στη διάθεση του κοινού ηλεκτρονικά αρχεία που προσβάλλουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας — Έλλειψη γενικής υποχρεώσεως ελέγχου των αποθηκευμένων πληροφοριών)

(2012/C 98/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam)

κατά

Netlog NV

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Ερμηνεία των οδηγιών: — 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10), — 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ L 157, σ. 45), — 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31), — 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ L 178, σ. 1), — 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγίας για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες (ΕΕ L 201, σ. 37) — Επεξεργασία δεδομένων που διέρχονται μέσω του διαδικτύου — Εφαρμογή in abstracto και προληπτικά, από πάροχο υπηρεσιών φιλοξενίας στο διαδίκτυο, συστήματος φιλτραρίσματος των ηλεκτρονικών επικοινωνιών για να αναγνωρίζονται οι καταναλωτές που υποτίθεται ότι χρησιμοποιούν ηλεκτρονικά αρχεία τα οποία θίγουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικά δικαιώματα — Αυτεπάγγελτη εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας από τον εθνικό δικαστή — Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών — Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής — Ελευθερία εκφράσεως

⁽¹⁾ ΕΕ C 179 της 3.7.2010.

Διατακτικό

Οι οδηγίες:

— 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο»)

— 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, και

— 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας,

συνδυαζόμενες μεταξύ τους και ερμηνευόμενες με γνώμονα τις απαιτήσεις που απορρέουν από την προστασία των εφαρμοστέων θεμελιωδών δικαιωμάτων, αποκλείουν να διατάξει εθνικός δικαστής έναν πάροχο υπηρεσιών φιλοξενίας να θέσει σε λειτουργία σύστημα φιλτραρίσματος:

— των πληροφοριών που έχουν αποθηκεύσει στους διακομιστές του οι χρήστες των υπηρεσιών του·

— το οποίο εφαρμόζεται αδιακρίτως για το σύνολο των χρηστών αυτών·

— προληπτικώς·

— με δικά του αποκλειστικούς έξοδα, και

— χωρίς χρονικό περιορισμό,

ικανό να εντοπίσει ηλεκτρονικά αρχεία που περιέχουν μουσικά, κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα, επί των οποίων ο ενάγων διατείνεται ότι έχει δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, με σκοπό να μπλοκάρει την προσβάλλουσα το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας θέση των εν λόγω έργων στη διάθεση του κοινού.

(¹) EE C 288 της 23.10.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pak-Holdco Sp zoo κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

(Υπόθεση C-372/10) (¹)

(Φορολογία — Έμμεσοι φόροι επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων — Φόρος εισφοράς επί των κεφαλαιουχικών εταιριών — Υποχρέωση του κράτους μέλους να λαμβάνει υπόψη τις οδηγίες που έχουν παύσει να ισχύουν κατά την ημερομηνία της προσχώρησής του — Εξαιρείται από τη βάση επιβολής του φόρου το ποσό των ιδίων περιουσιακών στοιχείων της κεφαλαιουχικής εταιρίας τα οποία έχουν διατεθεί για την αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου και έχουν ήδη υποβληθεί στον φόρο εισφοράς)

(2012/C 98/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pak-Holdco Sp zoo

κατά

Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Naczelny Sąd Administracyjny — Ερμηνεία των άρθρων 5, παράγραφος 3, πρώτη περίπτωση, και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20), καθώς και των οδηγιών 73/79/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Απριλίου 1973 (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 38), και 73/80/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Απριλίου 1973 (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 40), οι οποίες τροποποίησαν την οδηγία 69/335/ΕΟΚ — Φόρος εισφοράς επιβαλλόμενος στις κεφαλαιουχικές εταιρίες — Υποχρέωση του κράτους μέλους να λαμβάνει υπόψη οδηγίες που δεν ισχύουν πλέον κατά το χρονικό σημείο της προσχώρησής του

Διατακτικό

1) Στην περίπτωση ενός κράτους που, όπως η Δημοκρατία της Πολωνίας, προσχώρησε στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004, το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985, πρέπει, αν δεν υπάρχουν, στην Πράξη Προσχώρησης του κράτους αυτού στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή σε άλλη πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διατάξεις που να εισάγουν παρεκκλίσεις, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η υποχρεωτική απαλλαγή την οποία προβλέπει έχει εφαρμογή μόνο στις πράξεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής, όπως τροποποιήθηκε, και οι οποίες την 1η Ιουλίου 1984 απαλλάσσονταν στο εν λόγω κράτος από τον φόρο εισφοράς ή υπέκειντο στον φόρο αυτό με μειωμένο συντελεστή, ίσο με ή μικρότερο από 0,50 %.

- 2) Το άρθρο 5, παράγραφος 3, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 69/335, το οποίο εξαιρεί από τη βάση επιβολής του φόρου «το ποσό των ιδίων περιουσιακών στοιχείων της κεφαλαιουχικής εταιρίας, τα οποία έχουν διατεθεί για την αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου και έχουν ήδη υποβληθεί στον φόρο εισφοράς», πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εφαρμόζεται ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για περιουσιακά στοιχεία της εταιρίας της οποίας αυξάνεται το εταιρικό κεφάλαιο ή για περιουσιακά στοιχεία που προέρχονται από άλλη εταιρία και επιφέρουν αύξηση του κεφαλαίου αυτού.

(¹) EE C 288 της 23.10.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA κατά Proyectos Integrales de Balizamientos SL

(Υπόθεση C-488/10) (¹)

[Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 — Άρθρο 19, παράγραφος 1 — Κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα — Παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση — Έννοια του όρου «τρίτος»]

(2012/C 98/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA

κατά

Proyectos Integrales de Balizamientos SL

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante — Ερμηνεία του άρθρου 19, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 3, σ. 1) — Παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση — Έννοια του όρου «τρίτος»

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα, έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο διαφοράς με αντικείμενο την προσβολή του αποκλειστικού δικαιώματος που παρέχει καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, το δικαίωμα απαγορεύσεως σε τρίτους να χρησιμοποιούν το εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα εκτείνεται σε κάθε τρίτο που χρησιμοποιεί σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο δεν δημιουργεί στον ενήμερο χρήστη διαφορετική συνολική εντύπωση, περιλαμβανομένου του τρίτου δικαιούχου μεταγενεστέρου καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.
- 2) Η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι ανεξάρτητη της προθέσεως και της συμπεριφοράς του τρίτου.

(¹) EE C 346 της 18.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — T.G. van Laarhoven κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-594/10) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Δικαίωμα εκπτώσεως του καταβληθέντος φόρου επί των εισροών — Περιορισμός — Χρησιμοποίηση αγαθού, το οποίο κατέχει η επιχείρηση, για ίδιες ανάγκες του υποκειμένου στον φόρο — Φορολογική μεταχείριση της ιδιωτικής χρήσεως αγαθού ανήκοντος στην περιουσία της επιχείρησης)

(2012/C 98/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

T.G. van Laarhoven

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία του άρθρου 17, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Έκπτωση του φόρου εισροών — Αποκλεισμός του δικαιώματος εκπτώσεως — Εθνική ρύθμιση περιορίζουσα την έκπτωση του φόρου για τα αυτοκίνητα που χρησιμοποιούνται από επιχειρηματία τόσο για επαγγελματικούς όσο και για ιδιωτικούς σκοπούς

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της ίδιας οδηγίας, έχει την έννοια ότι δεν συμμορφώνεται προς αυτό εθνική φορολογική νομοθεσία η οποία παρέχει, κατ' αρχάς, τη δυνατότητα στον υποκείμενο στον φόρο του οποίου τα αυτοκίνητα οχήματα χρησιμοποιούνται για σκοπούς τόσο επαγγελματικούς όσο και ιδιωτικούς να προβεί σε ολική και άμεση έκπτωση του φόρου προστιθέμενης αξίας επί των εισροών, αλλά προβλέπει, στη συνέχεια, όσον αφορά την ιδιωτική χρησιμοποίηση των οχημάτων αυτών, κατ' έτος φορολόγηση στηριζόμενη, για τον προσδιορισμό της βάσεως επιβολής του οφειλόμενου φόρου προστιθέμενης αξίας για δεδομένη οικονομική χρήση, σε μέθοδο κατ' αποκοπή υπολογισμού των εξόδων που διενεργήθηκαν για την πραγμάτωση της εν λόγω χρήσεως, η οποία δεν λαμβάνει υπόψη, κατ' ανάλογο τρόπο, την πραγματική αξία αυτής.

(¹) EE C 80 της 12.3.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-25/11) ⁽¹⁾

(Φορολογία — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Έκπτωση του φόρου εισροών — Άρθρα 17, παράγραφοι 2 και 5, και 19 — «Επιδοτήσεις» για την αγορά αγαθών και υπηρεσιών — Περιορισμός του δικαιώματος εκπτώσεως)

(2012/C 98/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA

κατά

Fazenda Pública

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Supremo Tribunal Administrativo — Ερμηνεία των άρθρων 17, παρ. 2 και 5, και 19 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Έκπτωση του καταβληθέντος επί των εισροών φόρου — Περιορισμοί του δικαιώματος προς έκπτωση

Διατακτικό

Τα άρθρα 17, παράγραφοι 2 και 5, καθώς και 19 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν σε κράτος μέλος, το οποίο επιτρέπει στους μικτούς υποκειμένους στον φόρο να πραγματοποιούν την προβλεπόμενη στις εν λόγω διατάξεις έκπτωση βάσει της εν όλω ή εν μέρει υπαγωγής αγαθών και υπηρεσιών, να υπολογίζει το εκπεστέο ποσό, σε τομείς στους οποίους οι εν λόγω υποκείμενοι στον φόρο πραγματοποιούν μόνο φορολογητέες πράξεις, περιλαμβάνοντας μη φορολογητέες «επιδοτήσεις» στον παρονομαστή του κλάσματος που χρησιμεύει για τον καθορισμό της αναλογίας εκπτώσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 103 της 2.4.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Eon Aset Menidjmont LTD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane I upravljenje na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno upravljenje na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Υπόθεση C-118/11) ⁽¹⁾

(ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 168 και 176 — Δικαίωμα έκπτωσης — Προϋπόθεση σχετικά με τη χρησιμοποίηση των αγαθών και των υπηρεσιών για τις ανάγκες φορολογούμενων πράξεων — Γένεση του δικαιώματος έκπτωσης — Σύμβαση μίσθωσης αυτοκινήτου οχήματος — Σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης — Όχημα χρησιμοποιούμενο από τον εργοδότη για τη δωρεάν μεταφορά εργαζόμενου από την κατοικία του στον τόπο εργασίας του)

(2012/C 98/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad — Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Eon Aset Menidjmont OOD

κατά

Direktor na Direktsia «Obzhalvane I upravljenje na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno upravljenje na Natsionalnata agentsia za prihodite

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Administrativen sad — Varna — Ερμηνεία των άρθρων 168, 173 και 176 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Περιορισμοί του δικαιώματος έκπτωσης του φόρου εισροών — Εθνική νομοθεσία που επιβάλλει ως απαραίκλιτη προϋπόθεση για την αναγνώριση του δικαιώματος έκπτωσης τη χρησιμοποίηση των αγαθών και υπηρεσιών για ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα και δεν προβλέπει κανένα μηχανισμό διόρθωσης για τις περιπτώσεις στις οποίες τα αγαθά και οι υπηρεσίες δεν περιλαμβάνονται αρχικά στον κύκλο εργασιών του υποχρέου, αλλά χρησιμοποιούνται μεταγενέστερα, μετά την απόκτησή τους, για την πραγματοποίηση φορολογητέων παραδόσεων

Διατακτικό

1) Το άρθρο 168, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, πρέπει να ερμηνευθεί ως εξής:

— Το μισθωμένο αυτοκίνητο όχημα θεωρείται ότι χρησιμοποιείται για τις ανάγκες των φορολογούμενων πράξεων του υποκείμενου στον φόρο προσώπου, αν υπάρχει ευθεία και άμεση σχέση μεταξύ της χρήσης του οχήματος αυτού και της οικονομικής δραστηριότητας του εν λόγω προσώπου, το δε δικαίωμα έκπτωσης γεννάται και η ύπαρξη τέτοιας σχέσης εκτιμάται κατά τη λήξη της χρονικής περιόδου την οποία αφορά καθεμία από τις πληροφορίες.

— Το αυτοκίνητο όχημα που μισθώνεται βάσει σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης και χαρακτηρίζεται ως επενδυτικό αγαθό θεωρείται ότι χρησιμοποιείται για τις ανάγκες των φορολογούμενων πράξεων, αν το υποκείμενο στον φόρο πρόσωπο αποκτά το αγαθό ενεργώντας υπό την ιδιότητά του αυτή και το εντάσσει εξ ολοκλήρου στα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησής του, οπότε ο οφειλόμενος επί των εισροών φόρος προστιθέμενης αξίας εκπέμπει πλήρως και αμέσως και κάθε χρήση του εν λόγω αγαθού για τις ιδιωτικές ανάγκες του υποκειμένου στον φόρο ή του προσώπου του ή για σκοπούς ξένους προς την επιχείρησή του εξομοιώνεται με παροχή υπηρεσιών εξ επαγχούσας αιτίας.

2) Δεν αντιβαίνει στα άρθρα 168 και 176 της οδηγίας 2006/112 η εθνική νομοθεσία που προβλέπει τη μη χορήγηση δικαιώματος έκπτωσης για τα αγαθά ή τις υπηρεσίες που προορίζονται για την πραγματοποίηση πράξεων χωρίς αντάλλαγμα ή για δραστηριότητες ξένες προς την οικονομική δραστηριότητα του υποκειμένου στον φόρο προσώπου, υπό την προϋπόθεση ότι τα αγαθά που χαρακτηρίζονται ως επενδυτικά αγαθά δεν έχουν ενταχθεί στα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησής.

(¹) EE C 145 της 14.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Landgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jürgen Blödel-Pawlik κατά HanseMerkur Reiseversicherung AG

(Υπόθεση C-134/11) (¹)

(Οδηγία 90/314/ΕΟΚ — Οργανωμένα ταξίδια, διακοπές και περιηγήσεις — Άρθρο 7 — Προστασία έναντι του κινδύνου αφερεγγυότητας ή πτωχεύσεως του διοργανωτή του ταξιδίου — Πεδίο εφαρμογής — Αφερεγγυότητα του διοργανωτή οφειλόμενη σε παράνομη ιδιοποίηση χρηματικού ποσού που κατέβαλε ο καταναλωτής)

(2012/C 98/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jürgen Blödel-Pawlik

κατά

HanseMerkur Reiseversicherung AG

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Landgericht Hamburg — Ερμηνεία του άρθρου 7 της οδηγίας 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1990, για τα οργανωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις (EE L 158, σ. 59) — Προστασία κατά του κινδύνου αφερεγγυότητας ή πτωχεύσεως του διοργανωτή — Αφερεγγυότητα του διοργανωτή λόγω διαθέσεως των καταβληθέντων από καταναλωτές ποσών σε αλλότριους σκοπούς — Εφαρμογή της οδηγίας 90/314/ΕΟΚ

Διατακτικό

Το άρθρο 7 της οδηγίας 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1990, για τα οργανωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες

διακοπές και περιηγήσεις, έχει την έννοια ότι στο πεδίο εφαρμογής του εμπίπτει η περίπτωση κατά την οποία η αφερεγγυότητα του διοργανωτή του ταξιδίου οφείλεται σε δόλια συμπεριφορά του ιδίου.

(¹) EE C 179 της 18.6.2011.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht München I (Γερμανία) στις 9 Δεκεμβρίου 2011 — Karl Berger κατά Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-636/11)

(2012/C 98/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht München I

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Karl Berger

Καθού: Freistaat Bayern

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στο άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹) εθνική ρύθμιση, κατά την οποία υπάρχει δυνατότητα ενημερώσεως του κοινού με αναφορά της ονομασίας του τροφίμου ή της ζωοτροφής και της επιχειρήσεως υπό το όνομα ή την επωνυμία της οποίας παράγεται, μεταποιείται ή τίθεται σε κυκλοφορία τρόφιμο ή ζωοτροφή, όταν τίθεται ή έχει τεθεί σε κυκλοφορία σημαντική ποσότητα τροφίμου, το οποίο δεν είναι μεν επιβλαβές για την υγεία, είναι όμως ακατάλληλο για κατανάλωση, και ειδικότερα προκαλεί αηδία, ή όταν ένα τέτοιο τρόφιμο, λόγω της ιδιομορφίας του, έχει τεθεί σε κυκλοφορία σε μικρές μόνον ποσότητες, για μεγάλο όμως χρονικό διάστημα;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα: είναι διαφορετική η απάντηση στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα αν τα πραγματικά περιστατικά λαμβάνουν χώρα πριν την 1η Ιανουαρίου 2007, εντούτοις, το εθνικό δίκαιο έχει ήδη προσαρμοσθεί όσον αφορά τον ως άνω κανονισμό;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (EE L 31, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 3 Ιανουαρίου 2012 — Trianon Productie B.V. κατά Revillon Chocolatier SAS

(Υπόθεση C-2/12)

(2012/C 98/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Trianon Productie B.V.

Ανααιρεσίβλητη: Revillon Chocolatier SAS

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μήπως ο κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, αρχή και στοιχείο ε', σημείο iii, της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ ⁽¹⁾, όπως κωδικοποιήθηκε με την οδηγία 2008/95/ΕΚ ⁽²⁾, λόγος απαραδέκτου ή ακυρότητας, δηλαδή το ότι (τριδιάστατα) σήματα δεν μπορούν να αποτελούνται αποκλειστικά από ένα σχήμα που προσδίδει ουσιαστική αξία στο προϊόν, αφορά τον λόγο (ή τους λόγους) της απόφασης του ενδιαφερόμενου κοινού να αγοράσει το προϊόν;
- 2) Πρόκειται για «σχήμα που προσδίδει ουσιαστική αξία στο προϊόν» υπό την έννοια της ανωτέρω διατάξεως
 - α) μόνον όταν το σχήμα αυτό πρέπει να χαρακτηριστεί ως η κύρια ή επικρατέστερη αξία σε σύγκριση με άλλες αξίες (όπως η γεύση και η σύσταση στην περίπτωση των τροφίμων) ή
 - β) επίσης όταν, επιπλέον της κύριας ή επικρατέστερης αυτής αξίας, υπάρχουν άλλες αξίες του προϊόντος αυτού που και αυτές μπορούν να χαρακτηριστούν ως ουσιαστικές;
- 3) Είναι για την απάντηση στο δεύτερο ερώτημα καθοριστική η άποψη της πλειοψηφίας του ενδιαφερόμενου κοινού, ή δύναται ο δικαστής να κρίνει ότι η άποψη μέρους του κοινού είναι αρκετή για να χαρακτηριστεί η εν λόγω αξία «ουσιαστική» υπό την έννοια της ανωτέρω διατάξεως;
- 4) Αν στο τρίτο ερώτημα δοθεί απάντηση υπό την τελευταία έννοια, ποια απαίτηση πρέπει να τεθεί όσον αφορά το μέγεθος του περι ου πρόκειται μέρους του κοινού;

⁽¹⁾ Πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 299, σ. 25.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social de Lleida (Ισπανία) στις 3 Ιανουαρίου 2012 — Marc Betriu Montull κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Υπόθεση C-5/12)

(2012/C 98/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social de Lleida

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Marc Betriu Montull

Καθού: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στην οδηγία 76/207/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου και στην οδηγία 96/34/ΕΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου εθνικός νόμος, ειδικότερα το άρθρο 48, παράγραφος 4, του Estatuto de los trabajadores [Εργατικού Κώδικα], βάσει του οποίου το δικαίωμα αναπαύσεως λόγω μητρότητας, σε περίπτωση τοκετού, μετά την παρέλευση της περιόδου των έξι εβδομάδων που έπονται του τοκετού και εκτός των περιπτώσεων στις οποίες υπάρχει κίνδυνος για την υγεία της μητέρας, αποτελεί πρωτογενές και αυτοτελές δικαίωμα των εργαζόμενων μητέρων και παρεπόμενο δικαίωμα των πατέρων που παρέχουν εξαρτημένη εργασία, οι οποίοι μπορούν να κάνουν χρήση της ως άνω περιόδου αναπαύσεως μόνον όταν η μητέρα του τέκνου έχει επίσης την ιδιότητα της εργαζομένης και επιλέγει να κάνει χρήση ο πατέρας ορισμένου τμήματος της εν λόγω περιόδου;
- 2) Αντιβαίνει στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως που απαγορεύει οποιαδήποτε διάκριση λόγω φύλου εθνικός νόμος, ειδικότερα το άρθρο 48, παράγραφος 4, του Estatuto de los trabajadores, βάσει του οποίου η αναστολή της συμβάσεως εργασίας με διατήρηση της θέσεως εργασίας και με καταβολή της αμοιβής από την κοινωνική ασφάλιση, σε περίπτωση τοκετού, αποτελεί πρωτογενές δικαίωμα της μητέρας και όχι του πατέρα, ακόμη και μετά την παρέλευση της περιόδου των έξι εβδομάδων που έπονται του τοκετού και εκτός των περιπτώσεων στις οποίες υπάρχει κίνδυνος για την υγεία της μητέρας, κατά τρόπον ώστε η άδεια του μισθωτού εργαζόμενου να εξαρτάται από το αν η μητέρα του τέκνου εργάζεται και αυτή ως μισθωτή;
- 3) Αντιβαίνει στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως που απαγορεύει οποιαδήποτε διάκριση εθνικός νόμος, ειδικότερα το άρθρο 48, παράγραφος 4, του Estatuto de los trabajadores, βάσει του οποίου το δικαίωμα αναστολής της συμβάσεως εργασίας με διατήρηση της θέσεως εργασίας και με καταβολή της αμοιβής από την κοινωνική ασφάλιση αποτελεί πρωτογενές δικαίωμα για τους εργαζόμενους με σχέση εξαρτημένης εργασίας πατέρες όταν υιοθετούν τέκνο και, αντιθέτως, δεν αποτελεί δικαίωμα ίδιο, αυτοτελές και ανεξάρτητο από εκείνο της μητέρας για τους εργαζόμενους με σχέση εξαρτημένης εργασίας πατέρες όταν αποκτούν φυσικό τέκνο, αλλά απλώς δικαίωμα παρεπόμενο εκείνου της μητέρας;

⁽¹⁾ Οδηγία 76/207/ΕΟΚ της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70).

⁽²⁾ Οδηγία 96/34/ΕΚ της 3ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια, που συνήφθη από την UNICE, τη CEEP και τη CES (ΕΕ L 145, σ. 4).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 4 Ιανουαρίου 2012 — Maatschap L.A. κ.λπ. κατά Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Υπόθεση C-11/12)

(2012/C 98/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Maatschap L.A.,
D.A.B. Langestraat,
P. Langestraat-Troost

Καθού: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 23, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 ⁽¹⁾ την έννοια ότι στον γεωργό ο οποίος έχει υποβάλει αίτηση ενισχύσεων μπορεί να επιβληθεί μείωση ή αποκλεισμός, όπως τέτοια μείωση ή αποκλεισμός θα επιβαλλόταν σε περίπτωση διαπιστωθείσας μη τήρησης των κανόνων στον πραγματικό παραβάτη στον οποίο ή από τον οποίο μεταβιβάστηκε η γεωργική έκταση, εφόσον ο παραβάτης αυτός είχε ο ίδιος υποβάλει τη σχετική αίτηση; Ή μήπως έχει η διάταξη αυτή την έννοια ότι, κατ' εξαίρεση, η διαπιστωθείσα μη τήρηση μπορεί μεν να καταλογισθεί στον υποβαλόντα την αίτηση, αλλά η διοικητική απόφαση μείωσης ή αποκλεισμού πρέπει να καθορίσει επιπλέον κατά πόσον υπάρχει αμέλεια, πταίσμα ή πρόθεση του ίδιου του γεωργού;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, (ΕΚ) αριθ. 247/2006, (ΕΚ) αριθ. 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (ΕΕ L 30, σ. 16).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 16 Ιανουαρίου 2012 — TVI Televisão Independente, S.A. κατά Fazenda pública

(Υπόθεση C-17/12)

(2012/C 98/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: TVI Televisão Independente SA.

Εφεσίβλητη: Fazenda Pública

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει στη βάση επιβολής του ΦΠΑ, κατά την έννοια του άρθρου 11Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου (νυν άρθρου 73 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006), το οφειλόμενο από τους διαφημιζόμενους τέλος μεταδόσεως που εκκαθάρισε η εκκαλούσα υπό την ιδιότητά της ως φορολογικού υποκατάστατου, κατά την έννοια του άρθρου 50, παράγραφος 1, του νομοθετικού διατάγματος 227/2006, και το οποίο χρέωσε ως «αντιπαροχή, την οποία έλαβε ή πρόκειται να λάβει για τις πράξεις αυτές ο προμηθευτής ή ο παρέχων τις υπηρεσίες»;
- 2) Μπορεί να χαρακτηριστεί το οφειλόμενο από τους διαφημιζόμενους τέλος διαφήμισης που εκκαθάρισε η εκκαλούσα υπό την ιδιότητά της ως φορολογικού υποκατάστατου και το οποίο καταχωρίστηκε σε λογαριασμό των λογιστικών βιβλίων τρίτου ως «ποσά τα οποία λαμβάνει ο υποκείμενος στον φόρο από τον αποκτώντα ή το λήπτη, για κάλυψη εξόδων που γίνονται στο όνομα και για λογαριασμό τους, και τα οποία έχουν καταχωριστεί σε μεταβατικούς λογαριασμούς των λογιστικών του βιβλίων» κατά την έννοια του άρθρου 11Α, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 77/388/ΕΚ (νυν άρθρου 79, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006);
- 3) Κατά συνέπεια, πρέπει να συνυπολογιστούν στη βάση επιβολής του ΦΠΑ τα ανωτέρω ποσά τα οποία χρέωσε η εκκαλούσα ως τέλος μεταδόσεως;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).
⁽²⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις 16 Ιανουαρίου 2012 — Město Žamberk κατά Finanční ředitelství v Hradci Králové

(Υπόθεση C-18/12)

(2012/C 98/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Finanční ředitelství v Hradci Králové

Ανααιρεσίβλητος: Město Žamberk

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορούν μη οργανωμένες, μη συστηματικές και απλώς ψυχαγωγικές αθλητικές δραστηριότητες οι οποίες μπορούν να ασκηθούν σε αυτή τη βάση εντός ανοιχτών κολυμβητικών εγκαταστάσεων (παραδείγματος χάριν, κολύμβηση αναψυχής, παιχνίδια αντισφαίρισης, κ.λπ.) να χαρακτηριστούν ως ενασχόληση με τον αθλητισμό ή με τη σωματική αγωγή υπό την έννοια του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, συνιστά η παροχή προσβάσεως έναντι ανταλλάγματος σε ανοιχτές κολυμβητικές εγκαταστάσεις, χάρη στην οποία οι επισκέπτες έχουν τη δυνατότητα να ασκήσουν τις προαναφερθείσες αθλητικές δραστηριότητες καθώς και να μετάσχουν σε άλλες δραστηριότητες αναψυχής και ψυχαγωγίας, υπηρεσία στενά συνδεδεμένη με τον αθλητισμό ή με τη σωματική αγωγή και παρεχόμενη προς πρόσωπα που ασχολούνται με τον αθλητισμό ή με τη σωματική αγωγή υπό την έννοια της προαναφερθείσας διατάξεως της οδηγίας 2006/112/EK και, ως εκ τούτου, υπηρεσία απαλλασσόμενη από τον φόρο προστιθέμενης αξίας στον βαθμό που παρέχεται από μη κερδοσκοπικό οργανισμό και εφόσον πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις της εν λόγω οδηγίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το tribunal administratif (Λουξεμβούργο) στις 16 Ιανουαρίου 2012 — Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin, Joëlle Hodin κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-20/12)

(2012/C 98/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin, Joëlle Hodin

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Προδικαστικό ερώτημα

Συνιστούν, κατά την έννοια της προπαρατεθείσας κοινοτικής νομολογίας και λαμβανομένης υπόψη της κοινοτικής αρχής της ίσης μεταχειρίσεως την οποία διακηρύσσει το άρθρο 7 του κανονισμού 1612/68 ⁽¹⁾, οι λόγοι εκπαιδευτικής και δημοσιονομικής πολιτικής τους οποίους προβάλλει το Λουξεμβούργο, και συγκεκριμένα η

ενθάρρυνση της αυξήσεως του ποσοστού πτυχιούχων ανώτερης εκπαίδευσεως, το οποίο σήμερα είναι ανεπαρκές, σε σύγκριση με τα ποσοστά που σημειώνονται διεθνώς, όσον αφορά τον πληθυσμό που κατοικεί στο Λουξεμβούργο, οι οποίοι θα απειληθούν σοβαρά αν το κράτος του Λουξεμβούργου πρέπει να καταβάλλει το οικονομικό βοήθημα για ανώτερες σπουδές σε κάθε σπουδαστή, έστω και αν δεν διαθέτει κανένα δεσμό με την κοινωνία του Μεγάλου Δουκάτου, για να πραγματοποιήσει τις ανώτερες σπουδές του σε οποιαδήποτε χώρα του κόσμου, πράγμα που θα οδηγούσε σε παράλογη επιβάρυνση του προϋπολογισμού του κράτους του Λουξεμβούργου, λόγους ικανούς να δικαιολογήσουν τη διαφορετική μεταχείριση η οποία απορρέει από την υποχρέωση κατοικίας που επιβάλλεται τόσο στους υπηκόους του Λουξεμβούργου όσο και στους υπηκόους άλλων κρατών μελών για τη χορήγηση βοηθήματος για ανώτερες σπουδές;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33).

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Ιανουαρίου 2012 η Abbott Laboratories κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 15 Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-363/10, Abbott Laboratories κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-21/12 P)

(2012/C 98/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Abbott Laboratories (εκπρόσωποι: R. Niebel και C. Steuer, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-363/10,

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 9ης Ιουνίου 2010, στην υπόθεση R 1560/2009-1, αναφορικά με την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 008 448 251 RESTORE,

— να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναιρέσεως κατά της ανωτέρω αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου στηρίζεται, κατ' ουσίαν, στα ακόλουθα:

1) Πρώτον, η αναιρεσείουσα προβάλλει αλλοίωση εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών μέσων. Το τελευταίο εσφαλμένως κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, κατά γενική παραδοχή, η σημασία της λέξεως «restore» άπτεται άμεσα της ιατρικής. Κατά τη διαδικασία, δεν υπήρξε αμφισβήτηση ως προς το ότι ο όρος «restore» πρέπει να μεταφράζεται μόνον ως «αποκαθιστώ». Η μετάφραση όμως αυτή δεν παραπέμπει στην ιατρική. Το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο στήριξε την άποψή του στα υποβληθέντα λήμματα των λεξικών, συνιστά αλλοίωση των αποδεικτικών μέσων. Από τα λήμματα προκύπτει ότι ο όρος «restore», αυτός καθ'αυτός, ουδόλως αποτελεί έννοια της ιατρικής, αλλά πρόκειται περί πολυσήμαντου όρου, η σημασία του οποίου μεταβάλλεται σε συνάρτηση με τα συμφραζόμενα. Ο όρος αυτός δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ευρέως γνωστός και, επομένως, κατ' εξαίρεση, ως γεγονός μη χρήζον αποδείξεως.

2) Δεύτερον, η αναιρεσείουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη καθόσον έκρινε το σήμα RESTORE ως αμιγώς περιγραφικό. Η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 προϋποθέτει ότι το αιτούμενο σημείο πρέπει να μπορεί να χρησιμεύσει στο εμπόριο «προς δήλωση» του είδους κτλ. του προϊόντος. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η περιγραφή πρέπει να προκύπτει «προδήλως» από το αιτούμενο σήμα, η δε λέξη πρέπει να έχει, αυτή καθ'αυτή, περιγραφικό χαρακτήρα.

Το ρήμα «restore» ουδόλως καθορίζει, αυτό καθ'αυτού, το είδος, την ποιότητα ή τον προορισμό των προσδιοριζόμενων από το σήμα προϊόντων. Το ρήμα «restore» αποκτά περιγραφική λειτουργία μόνον σε συνδυασμό με ένα ή περισσότερα ουσιαστικά (π.χ. «restore one's health»). Εάν από τις περιστάσεις προέκυπτε ένας σύνδεσμος με την ιατρική, τούτο δεν θα ήταν αρκετό κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, καθότι απαιτείται μια πράξη μεταφοράς του κοινού, υπό της έννοια μιας ερμηνευτικής προσπάθειας. Μια σχετική με την ιατρική σημασία θα μπορούσε να προκύψει μόνον μέσω της προσθήκης λέξεων, όπως «health», κάτι που όμως δεν συντρέχει εν προκειμένω. Αντί να εξετάσουν το σήμα RESTORE, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, τόσο το τμήμα προσφυγών όσο και το Γενικό Δικαστήριο εξέτασαν το σήμα RESTORE SOMEONE'S HEALTH.

3) Τρίτον, η αναιρεσείουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009. Το τμήμα προσφυγών, μη λαμβάνοντας υπόψη το κατάλληλο νομικό κριτήριο, έκρινε ότι το σήμα RESTORE συνιστά σημείο χωρίς διακριτικό χαρακτήρα και, επομένως, απέρριψε, εσφαλμένως, την καταχώριση του σήματος. Κατά την άποψη της αναιρεσείουσας, το τμήμα προσφυγών και το Γενικό Δικαστήριο έκριναν ότι, εξαιτίας της υποτιθέμενης περιγραφικής του φύσεως, το σήμα RESTORE, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση,

στερείται επίσης παντελώς διακριτικού χαρακτήρα. Τούτο αμφισβητείται ήδη στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου αναιρέσεως.

Η απόφαση δεν μπορεί εξάλλου να βασίζεται σε μια «επικουρικώς επιχειρηθείσα αιτιολόγηση» της απουσίας οιασδήποτε διακριτικού χαρακτήρα (σκέψεις 52 έως 54 της αποφάσεως). Το σκεπτικό αυτό συνιστά ταυτολογική επανάληψη του επιχειρήματος, κατά το οποίο ένα περιγραφικό σήμα στερείται πάντα διακριτικού χαρακτήρα. Κατά του περιγραφικού χαρακτήρα συνηγορεί επίσης το γεγονός ότι το κοινό δεν προσδοκά περιγραφή της λειτουργίας σε ένα ιατρικό προϊόν, κατά μέγιστο δε λόγο υπό τη μορφή μιας και μόνον λέξεως.

4) Τέταρτον, η αναιρεσείουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 75, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 207/2009. Το τμήμα προσφυγών στήριξε, κατ' ουσίαν, την απόφασή του σε λήμματα λεξικών, στα οποία δεν είχε πρόσβαση η αναιρεσείουσα και επί των οποίων δεν μπόρεσε, συνεπώς, να λάβει θέση. Επομένως, συντρέχει προσβολή του δικαιώματος ακρόασης, καθότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, μια απόφαση δεν μπορεί να στηρίζεται παρά μόνον στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, το τμήμα προσφυγών υποχρεούται εντούτοις, για τους σκοπούς του σχηματισμού κρίσεως, να κοινοποιεί τα γεγονότα εκείνα που συνέλεξε αυτεπαγγέλτως και τα οποία προτίθεται να αναγάγει σε βάση της αποφάσεώς του. Ως προς τούτο, το τμήμα προσφυγών παρέλειψε, σε ένα καθοριστικό για τη διαδικασία σημείο, να υποβάλει τα λήμματα των λεξικών που είχε χρησιμοποιήσει, προσβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο το δικαίωμα ακρόασης.

5) Πέμπτον, η αναιρεσείουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Κατά παράβαση της νομολογίας του Δικαστηρίου, το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη υφιστάμενες προγενέστερες καταχωρίσεις και επομένως, ούτε την πρακτική του ως προς την καταχώριση. Η αναιρεσείουσα δεν παραγνωρίζει εν προκειμένω το γεγονός ότι η αρχή αυτή εξαρτάται από την τήρηση της νομιμότητας. Η παραπομπή και μόνον στην εν λόγω αρχή δεν επαρκεί, εντούτοις, ώστε να τεθεί σε εφαρμογή η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Αντιθέτως, έπρεπε να έχει αναφερθεί επακριβώς για ποιο λόγο συνάχθηκε το συμπέρασμα ότι οι προγενέστερες καταχωρίσεις ήταν, αυτές καθ'αυτές, παράνομες.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Krajský súd v Prešove (Σλοβακική Δημοκρατία) στις 17 Ιανουαρίου 2012 — Katarína Hassová κατά Rastislav Petrik, Blanka Holingová

(Υπόθεση C-22/12)

(2012/C 98/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský súd v Prešove

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Katarína Hassová

Εναγόμενοι: Rastislav Petrík, Blanka Holingová

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 90/232/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 1990, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ ⁽²⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει ρύθμιση εθνικού δικαίου (όπως η ρύθμιση του άρθρου 4 του νόμου 381/2001 περί συμβάσεως υποχρεωτικής ασφαλίσεως για τις βλάβες που προκύπτουν από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και η ρύθμιση του άρθρου 6 του νόμου 168/1999 [της Τσεχικής Δημοκρατίας] περί ασφαλίσεως αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων), σύμφωνα με την οποία η αστική ευθύνη που προκύπτει από τη χρήση αυτοκινήτων οχημάτων δεν καλύπτει τη χρηματική ικανοποίηση λόγω της μη περιουσιακής βλάβης των επιζώντων μελών της οικογένειας των θυμάτων τροχαίου ατυχήματος που προκύπτει από τη χρήση αυτοκινήτων οχημάτων;
- 2) Εάν στο ανωτέρω ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι ο προαναφερθείς κανόνας εσωτερικού δικαίου δεν αντιβαίνει στο κοινοτικό δίκαιο, πρέπει οι διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφοι 1, 2 και 4, του νόμου 381/2001 περί υποχρεωτικής συμβάσεως ασφαλίσεως για τις βλάβες που προκύπτουν από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και του άρθρου 6 του νόμου 168/1999 [της Τσεχικής Δημοκρατίας] περί ασφαλίσεως αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύουν στο εθνικό δικαστήριο να αναγνωρίσει, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 90/232/ΕΟΚ του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ, ότι τα επιζώντα μέλη της οικογένειας θύματος τροχαίου ατυχήματος που προέκυψε από τη χρήση αυτοκινήτου οχήματος, υπό την ιδιότητα των ζημιωθέντων, δικαιούνται χρηματική ικανοποίησης της μη περιουσιακής ζημίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 129, σ. 33.

⁽²⁾ Οδηγία 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 136).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 18 Ιανουαρίου 2012 — X BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-24/12)

(2012/C 98/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: X BV

Αναρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δύνатаι για την εφαρμογή του άρθρου 56 ΕΚ (νυν άρθρου 63 ΣΛΕΕ), όσον αφορά ένα κράτος μέλος, η δική του ΥΧΕ να θεωρηθεί τρίτη χώρα, έτσι ώστε σχετικά με την κίνηση κεφαλαίων μεταξύ του κράτους αυτού και της δικής του ΥΧΕ να μπορεί να γίνει επίκληση του άρθρου 56 ΕΚ;
- 2) α) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει εν προκειμένω, όπου από 1ης Ιανουαρίου 2002 αυξήθηκε σε σχέση με το 1993 από 7,5 ή 5 % σε 8,3 % η φορολόγηση στην πηγή των μερισμάτων από συμμετοχές σε θυγατρικές εταιρίες τα οποία θυγατρική εταιρία εγκατεστημένη στις Κάτω Χώρες διανέμει στην εγκατεστημένη στις Ολλανδικές Αντίλλες μητρική της εταιρία, για την απάντηση στο ερώτημα αν για την εφαρμογή του άρθρου 57, παράγραφος 1, ΕΚ (νυν άρθρου 64, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ) υφίσταται αύξηση, να ληφθεί υπόψη μόνον η αύξηση του ολλανδικού φόρου στην πηγή, ή πρέπει να ληφθεί υπόψη επίσης το γεγονός ότι –σε συνδυασμό με την αύξηση του ολλανδικού φόρου στην πηγή– από 1ης Ιανουαρίου 2002 οι αρχές των Ολλανδικών Αντιλλών χορηγούν απαλλαγή για τα μερίσματα από συμμετοχές σε θυγατρικές εταιρίες τα οποία διανέμονται από θυγατρική εταιρία εγκατεστημένη στις Κάτω Χώρες, ενώ προηγουμένως τα μερίσματα αυτά αποτελούσαν μέρος των κερδών που φορολογούνταν με συντελεστή 2,4-3 % ή 5 %;
- β) Μήπως, αν πρέπει να ληφθεί υπόψη επίσης η με την εισαγωγή της προαναφερθείσας στο ερώτημα 2α απαλλαγής των συμμετοχών μείωση του φόρου στις Ολλανδικές Αντίλλες, πρέπει περαιτέρω να ληφθούν υπόψη εφαρμοστέες ρυθμίσεις των Ολλανδικών Αντιλλών –εν προκειμένω το *ruling* των Ολλανδικών Αντιλλών– οι οποίες ενδεχομένως είχαν ως αποτέλεσμα ότι πριν από την 1η Ιανουαρίου 2002 –και μάλιστα ήδη το 1993– ο πραγματικά οφειλόμενος φόρος επί των μερισμάτων που διανέμονταν από θυγατρική εταιρία εγκατεστημένη στις Κάτω Χώρες ήταν σημαντικά μικρότερος του 8,3 %;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Gerechtshof te Leeuwarden (Κάτω Χώρες) στις 18 Ιανουαρίου 2012 — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

(Υπόθεση C-26/12)

(2012/C 98/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te Leeuwarden (Κάτω Χώρες)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: fiscale eenheid PPG Holdings BV cs

Καθού: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽¹⁾ (νυν άρθρα 168 και 169 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽²⁾), την έννοια ότι ένας υποκείμενος στον φόρο, ο οποίος βάσει της εθνικής νομοθεσίας περί συντάξεων έχει συστήσει χωριστό ταμείο συντάξεων προκειμένου να διασφαλίσει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των υπαλλήλων του και πρώην υπαλλήλων του ως ασφαλισμένων στο εν λόγω ταμείο, δικαιούται να εκπέσει τον φόρο τον οποίο οφείλει να καταβάλει για υπηρεσίες που του παρέχονται στο πλαίσιο υλοποίησης του συνταξιοδοτικού συστήματος και λειτουργίας του εν λόγω ταμείου συντάξεων;
- 2) Μπορεί ένα ταμείο συντάξεων, το οποίο έχει συσταθεί με σκοπό να εξασφαλίσει την καταβολή συνταξιοδοτικών παροχών στους ασφαλισμένους του αντί του χαμηλότερου δυνατού κόστους, και στο πλαίσιο του οποίου εισφέρονται και επενδύονται από τους ασφαλισμένους ή στο όνομά τους περιουσιακά στοιχεία με συμμετοχή στα πραγματοποιούμενα κέρδη, να χαρακτηριστεί ως «αμοιβαίο κεφάλαιο» κατά την έννοια του άρθρου 13B, στοιχείο δ', σημείο 6, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (νυν άρθρου 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ);

⁽¹⁾ Έκτι οδηγία 77/388/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

⁽²⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 19 Ιανουαρίου 2012 — TBG Limited κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-27/12)

(2012/C 98/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: TBG Limited

Αναιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δύναται για την εφαρμογή του άρθρου 56 ΕΚ (νυν άρθρου 63 ΣΛΕΕ), όσον αφορά ένα κράτος μέλος, η δική του ΥΧΕ να θεωρηθεί τρίτη χώρα, έτσι ώστε σχετικά με την κίνηση κεφαλαίων μεταξύ του κράτους αυτού και της δικής του ΥΧΕ να μπορεί να γίνει επίκληση του άρθρου 56 ΕΚ;
- 2) α) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει εν προκειμένω, όπου από 1ης Ιανουαρίου 2002 αυξήθηκε σε σχέση με το 1993 από 7,5 ή 5 % σε 8,3 % η φορολόγηση στην πηγή των μερισμάτων από συμμετοχές σε θυγατρικές εταιρίες τα οποία θυγατρική εταιρία εγκατεστημένη στις Κάτω Χώρες διανέμει στην εγκατεστημένη στις Ολλανδικές Αντίλλες μητρική της εταιρία, για την απάντηση στο ερώτημα αν για την εφαρμογή του άρθρου 57, παράγραφος 1, ΕΚ (νυν άρθρου 64, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ) υφίσταται αύξηση, να ληφθεί υπόψη μόνον η αύξηση του ολλανδικού φόρου στην πηγή, ή πρέπει να ληφθεί υπόψη επίσης το γεγονός ότι —σε συνδυασμό με την αύξηση του ολλανδικού φόρου στην πηγή— από 1ης Ιανουαρίου 2002 οι αρχές των Ολλανδικών Αντιλλών χορηγούν απαλλαγή για τα μερίσματα από συμμετοχές σε θυγατρικές εταιρίες τα οποία διανέμονται από θυγατρική εταιρία εγκατεστημένη στις Κάτω Χώρες, ενώ προηγουμένως τα μερίσματα αυτά αποτελούσαν μέρος των κερδών που φορολογούνταν με συντελεστή 2,4-3 % ή 5 %;
- 3) β) Μήπως, αν πρέπει να ληφθεί υπόψη επίσης η με την εισαγωγή της προαναφερθείσας στο ερώτημα 2α απαλλαγής των συμμετοχών μείωση του φόρου στις Ολλανδικές Αντίλλες, πρέπει περαιτέρω να ληφθούν υπόψη εφαρμοστέες ρυθμίσεις των Ολλανδικών Αντιλλών —εν προκειμένω το *ruling* των Ολλανδικών Αντιλλών— οι οποίες ενδεχομένως είχαν ως αποτέλεσμα ότι πριν από την 1η Ιανουαρίου 2002 —και μάλιστα ήδη το 1993— ο πραγματικά οφειλόμενος φόρος επί των μερισμάτων που διανέμονταν από θυγατρική εταιρία εγκατεστημένη στις Κάτω Χώρες ήταν σημαντικά μικρότερος του 8,3 %;

Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-29/12)

(2012/C 98/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk und M. Noll-Ehlers)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη θεσπίζοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 2009/131/EK της Επιτροπής, της 16ης Οκτωβρίου 2009, περί τροποποίησης του παραρτήματος VII της οδηγίας 2008/57/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του κοινοτικού σιδηροδρομικού συστήματος ⁽¹⁾, ή μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή όλες τις εν λόγω διατάξεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ως άνω οδηγία·
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 19 Ιουλίου 2010.

⁽¹⁾ EE L 273, σ. 12.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Okresný súd Prešov (Σλοβακία) στις 23 Ιανουαρίου 2012 — Valéria Marcinová κατά Pohotovost' s.r.o.

(Υπόθεση C-30/12)

(2012/C 98/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Okresný súd Prešov

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Valéria Marcinová

Εναγομένη: Pohotovost' s.r.o.

Προδικαστικό ερώτημα

Απαγορεύουν τα άρθρα 38 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 169 ΣΛΕΕ την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως δυνάμει της οποίας, κατόπιν συμφωνίας για παρακρατήσεις επί των αποδοχών, διενεργούνται παρακρατήσεις επί των αποδοχών καταναλωτή χωρίς δικαστικό έλεγχο των καταχρηστικών ρητρών, ενώ ο καταναλωτής δεν έχει άμεση δυνατότητα να σταματήσει αυτές τις παρακρατήσεις;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Badajoz (Ισπανία) στις 23 Ιανουαρίου 2012 — Soledad Duarte Hueros κατά Autociba S.A., Automóviles Citroen España S.A.

(Υπόθεση C-32/12)

(2012/C 98/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia de Badajoz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Soledad Duarte Hueros

Εναγόμενες: Autociba S.A., Automóviles Citroen España S.A..

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορεί το δικαστήριο να επιδικάσει αυτεπαγγέλτως στον καταναλωτή προσήκουσα μείωση του τιμήματος αν αυτός, μη έχοντας επιτύχει την αποκατάσταση της συμφωνίας του πράγματος προς τους όρους της συμβάσεως —διότι, αν και τη ζήτησε επανειλημμένως, η επισκευή δεν πραγματοποιήθηκε—, ζητεί δικαστικώς αποκλειστικά την αναστροφή της πωλήσεως, η δε αναστροφή δεν ενδείκνυται, διότι η μη συμφωνία προς τους όρους της συμβάσεως είναι επουσιώδης;

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιανουαρίου 2012 ο Václav Hrbek κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 15 Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-434/10, Václav Hrbek κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-42/12 P)

(2012/C 98/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Václav Hrbek (εκπρόσωπος: M. Sabatier, Advocate)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Outdoor Group Ltd (The)

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να δεχθεί την αίτηση αναίρεσεως και να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, στην υπόθεση T-434/10, στο σύνολό της, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου κα το άρθρο 113 του Κανονισμού Διαδικασίας·
- να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς, εφόσον κρίνει ότι είναι ώριμη προς εκδίκαση, ακυρώνοντας την απόφαση του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ, η οποία εκδόθηκε στις 29/09/2009, επί της ανακοπής αριθ. B 1 276 692, και την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 8ης Ιουλίου 2010, στην υπόθεση R1441/2009-2, και να καταδικάσει τους καθόν στα δικαστικά έξοδα της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και ενώπιον του Δικαστηρίου καθώς και στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ανακοπής ενώπιον του ΓΕΕΑ, σύμφωνα με το άρθρο 122 του Κανονισμού Διαδικασίας·

- Άλλως και επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να αποφανθεί σύμφωνα με τα δεσμευτικά κριτήρια που θα ορίσει το Δικαστήριο.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναιρέσεως, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (στο εξής: ΚΚΣ) ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 ⁽²⁾, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ στις 13 Απριλίου 2009].

Ο αναιρεσείων προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε τα επίμαχα σήματα βάσει των κριτηρίων της «σφαιρικής εκτιμήσεως» ή της «γενικής εντυπώσεως».

Το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εφαρμόσει την ανωτέρω αρχή, στηρίζοντας την κρίση του αποκλειστικώς στο γεγονός ότι αμφότερα χρησιμοποιούν το κοινό στοιχείο «ALPINE». Περιορίστηκε να κρίνει ότι τα δύο υπό σύγκριση σήματα είναι παρόμοια και αμφότερα περιέχουν το λεκτικό στοιχείο «ALPINE», χωρίς να εξετάσει τα σημεία συνολικώς και χωρίς να εξηγήσει για ποιο λόγο η άλλη λέξη και τα εικονιστικά στοιχεία, στο σύνολό τους, δεν επαρκούν για να αποκλειστεί ο κίνδυνος συγχύσεως.

Ο αναιρεσείων προβάλλει ότι, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, παρέλειψε να εξετάσει ορισμένους εξαιρετικά σημαντικούς και κρίσιμους παράγοντες και, αφετέρου, δεν εφάρμοσε ορθώς ορισμένα πολύ σημαντικά κριτήρια, ιδίως την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα και τον περιγραφικό χαρακτήρα του λεκτικού στοιχείου «ALPINE».

Το Γενικό Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε σχετικά με την έννοια του όρου «alpine» σε όλες τις γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπροσθέτως, το Γενικό Δικαστήριο δεν κατέληξε σε νομικά συμπεράσματα εξ ιδίων εκτιμήσεων σχετικά με τη σαφή έννοια του όρου «alpine» και δεν αποφάνθηκε σαφώς σχετικά με την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα και τον περιγραφικό χαρακτήρα της λέξεως «alpine», κρίνοντας ότι ο προβαλλόμενος ασθενής διακριτικός χαρακτήρας ή περιγραφικός χαρακτήρας του στοιχείου «alpine» δεν μπορεί να αποκλείσει τον κίνδυνο συγχύσεως. Το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το στοιχείο «ALPINE» ήταν το κυρίαρχο στοιχείο και των δύο σημείων, χωρίς να λάβει υπόψη την έλλειψη, ή τουλάχιστον τον ασθενή διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος ALPINE. Η αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως είναι αντιφατική, με αποτέλεσμα το Γενικό Δικαστήριο να κρίνει εσφαλμένως ότι τα επίμαχα σήματα ήταν παρόμοια από εννοιολογικής απόψεως, χωρίς να λάβει υπόψη την έλλειψη, ή τουλάχιστον τον ασθενή διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος ALPINE. Η εννοιολογική σύγκριση του λεκτικού στοιχείου «ALPINE» είναι άνευ σημασίας λόγω της ελλείψεως διακριτικού χαρακτήρα.

Ο αναιρεσείων προβάλλει ότι, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο δεν κατέληξε στα ορθά νομικά συμπεράσματα εξ ιδίων εκτιμήσεων σχετικά με τον βαθμό προσοχής του ενδιαφερομένου κοινού.

Το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να κρίνει, χωρίς να υποπέσει σε αντιφάσεις, όσον αφορά τα ενδύματα και υποδήματα για χιονοδρομία, είδη πιλοπορίας καθώς και τα σακίδια πλάτης και στρατιωτικά

σακίδια, αφενός, ότι ένα τμήμα του ενδιαφερομένου κοινού αποτελείται από καλά ενημερωμένους και ιδιαίτερος προσεκτικούς καταναλωτές και, αφετέρου, να επιβεβαιώσει ότι τα οικεία σήματα και προϊόντα ήταν παρόμοια.

Ο αναιρεσείων προβάλλει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραποίησε τα πραγματικά περιστατικά και στερείται αιτιολογίας όσον αφορά τη σύγκριση των προϊόντων.

Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ο αναιρεσείων δεν προέβαλε συγκεκριμένα επιχειρήματα δυνάμει να αμφισβητήσουν τα συμπεράσματα του τμήματος ανακοπών. Όσον αφορά την εκτίμηση του βαθμού ομοιότητας των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη ότι δεν προκύπτει από αποδεικτικά στοιχεία ή δεν είναι παγκοίνως γνωστό. Το πρόσωπο που άσκησε ανακοπή, και όχι ο δικαιούχος του κοινοτικού σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, φέρει το βάρος αποδείξεως της ομοιότητας των προϊόντων και υπηρεσιών στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής. Το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να θεμελιώνει νομικώς και να αιτιολογεί την απόφασή του. Το Γενικό Δικαστήριο δεν απέδειξε ότι τα σχετικά προϊόντα είναι πανομοιότυπα, παρόμοια ή συμπληρωματικά στην αγορά, αλλά προέβη σε εκτιμήσεις, χωρίς να αιτιολογήσει το συμπέρασμά του ή να παράσχει παραδείγματα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 11, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 78, σ. 1.

Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-43/12)

(2012/C 98/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. van Rijn και R. Troosters)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την οδηγία 2011/82/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, για τη διευκόλυνση της διασυνοριακής ανταλλαγής πληροφοριών για τροχαίες παραβάσεις που έχουν σχέση με την οδική ασφάλεια ⁽¹⁾,

— να κρίνει ως οριστικά τα αποτελέσματα της οδηγίας 2011/82/ΕΕ,

— να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή σκοπείται η ακύρωση της οδηγίας 2011/82/ΕΕ. Η Επιτροπή αμφισβητεί την επιλεγείσα νομική βάση. Ισχυρίζεται ότι το άρθρο 87, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ δεν είναι η ενδεδειγμένη νομική βάση, καθόσον με την οδηγία διώκεται η εγκαθίδρυση μηχανισμού ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών καλύπτοντος τροχαίες παραβάσεις είτε διοικητικής είτε ποινικής φύσεως. Πλην όμως, το άρθρο 87 αναφέρεται στην αστυνομική συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων υπηρεσιών στους τομείς της προλήψεως ή της εξακριβώσεως των αξιόποινων πράξεων και της διερεύνησής τους. Κατά την άποψη της Επιτροπής, ορθή νομική βάση είναι το άρθρο 91, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Στόχος της οδηγίας είναι η βελτίωση της οδικής ασφάλειας, ενός από τους τομείς της κοινής πολιτικής μεταφορών, όπως προβλέπει ρητώς η ανωτέρω διάταξη (στοιχείο γ').

(¹) ΕΕ L 288, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Köln (Γερμανία) στις 31 Ιανουαρίου 2012 — Kronos International Inc. κατά Finanzamt Leverkusen

(Υπόθεση C-47/12)

(2012/C 98/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Kronos International Inc.

Καθής: Finanzamt Leverkusen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει μόνο στις διατάξεις περί ελεύθερης εγκαταστάσεως του άρθρου 49, σε συνδυασμό με το άρθρο 54 ΣΛΕΕ, ή και στις διατάξεις περί ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων των άρθρων 63 έως 65 ΣΛΕΕ, η ρύθμιση της εθνικής νομοθεσίας δυνάμει της οποίας ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων δεν εκπίπτει όταν τα μερίσματα που διανέμουν κεφαλαιουχικές εταιρίες εγκατεστημένες στην αλλοδαπή σε γερμανικές κεφαλαιουχικές εταιρίες απαλλάσσονται από τον φόρο υπό τη μοναδική προϋπόθεση ότι η δικαιούχος των μερισμάτων κεφαλαιουχική εταιρία συμμετέχει σε ποσοστό τουλάχιστον 10 % στο εταιρικό κεφάλαιο της διανέμουσας εταιρίας, στην περίπτωση στην οποία η πραγματική συμμετοχή της κεφαλαιουχικής εταιρίας που αποκτά τα μερίσματα ανέρχεται σε ποσοστό 100 %;
- 2) Έχουν οι διατάξεις περί ελεύθερης εγκαταστάσεως (νυν άρθρο 49 ΣΛΕΕ) και, ενδεχομένως, και οι διατάξεις περί ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων (μέχρι το 1993 άρθρο 67 της Συνθήκης ΕΟΚ/ΕΚ, νυν άρθρα 63 έως 65 ΣΛΕΕ) την έννοια ότι αντιτίθενται στη ρύθμιση δυνάμει της οποίας, εφόσον τα

διανεμόμενα από αλλοδαπές θυγατρικές εταιρίες μερίσματα απαλλάσσονται από τον φόρο, αποκλείονται η έκπτωση και η επιστροφή του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων που έχει επιβληθεί στα μερίσματα αυτά, ακόμη και στην περίπτωση στην οποία η μητρική εταιρία έχει υποστεί ζημιές, ενώ για τα διανεμόμενα κέρδη ημεδαπών θυγατρικών εταιριών προβλέπεται φορολογική ελάφρυνση μέσω της εκπτώσεως του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων που επιβλήθηκε στα κέρδη αυτά;

- 3) Έχουν οι διατάξεις περί ελεύθερης εγκαταστάσεως (νυν άρθρο 49 ΣΛΕΕ) και, ενδεχομένως, και οι διατάξεις περί ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων (μέχρι το 1993 άρθρο 67 της Συνθήκης ΕΟΚ/ΕΚ, νυν άρθρα 63 έως 65 ΣΛΕΕ) την έννοια ότι αντιτίθενται στη ρύθμιση δυνάμει της οποίας αποκλείονται μεν η έκπτωση και η επιστροφή του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων που έχει επιβληθεί στα μερίσματα της εγγονής εταιρίας και των θυγατρικών της, τα οποία δεν φορολογήθηκαν στο κράτος της θυγατρικής εταιρίας και διανεμήθηκαν (περαιτέρω) στην ημεδαπή μητρική εταιρία χωρίς επίσης να φορολογηθούν στη Γερμανία, πλην όμως επιτρέπεται η επιστροφή του φόρου σε αμιγώς εσωτερικές περιπτώσεις, κατόπιν εκπτώσεως από τη θυγατρική εταιρία του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων που έχει επιβληθεί στα μερίσματα της εγγονής εταιρίας και εκπτώσεως από τη μητρική εταιρία του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων που έχει επιβληθεί στα μερίσματα της θυγατρικής, όταν η μητρική αυτή εταιρία έχει υποστεί ζημιές;

- 4) Στην περίπτωση στην οποία πρέπει να εφαρμοστούν και οι διατάξεις περί ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων, τίθεται επίσης, σε σχέση με τα καναδικής προελεύσεως μερίσματα, αναλόγως της απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, το ακόλουθο ερώτημα:

Έχει το νυν άρθρο 64, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ την έννοια ότι επιτρέπει στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να εφαρμόζει τις εθνικές διατάξεις και τις ρυθμίσεις των συμβάσεων αποφυγής διπλής φορολογίας, οι οποίες έχουν παραμείνει κατ' ουσία αμετάβλητες από τις 31 Δεκεμβρίου 1993, και, επομένως, να εξακολουθεί να αποκλείει τη δυνατότητα να εκπίπτει ο καναδικός φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων που επιβλήθηκε σε μερίσματα που δεν φορολογούνται στη Γερμανία;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) στις 2 Φεβρουαρίου 2012 — Ποινική διαδικασία κατά Xiamie Zhu κ.λπ.

(Υπόθεση C-51/12)

(2012/C 98/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di Pace di Revere

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Xiamie Zhu, Guo Huo Xia, Xie Fmr Ye, Jian Hui Luo, Ua Zh Th

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείουν τα άρθρα 2, 4, 6, 7, 8 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ ⁽¹⁾, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ειλικρινούς συνεργασίας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας των οδηγιών, τη δυνατότητα επιβολής σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος διαμένει παρανόμως στο κράτος μέλος χρηματικής ποινής η οποία, ως ποινική κύρωση, αντικαθίσταται με κατ' οίκον περιορισμό αποκλειστικώς λόγω της παράνομης εισόδου και διαμονής, χωρίς ακόμη να έχει διαπιστωθεί παράβαση διαταγής απομακρύνσεως εκδοθείσας από τη διοικητική αρχή;
- 2) Αποκλείουν τα άρθρα 2, 15 και 16 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ειλικρινούς συνεργασίας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας των οδηγιών, τη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίσει, μετά την έκδοση της οδηγίας, κανόνα προβλέποντα την επιβολή σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος διαμένει παρανόμως στο εν λόγω κράτος μέλος χρηματικής ποινής η οποία αντικαθίσταται με απέλαση άμεσα εκτελεστή ως ποινική κύρωση, άνευ τηρήσεως της διαδικασίας και άνευ σεβασμού των δικαιωμάτων που προβλέπονται από την οδηγία;
- 3) Αποκλείει η αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας, η οποία καθιερώνεται με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, εθνικό κανόνα ο οποίος εκδίδεται προ της εκπομπής της προθεσμίας εφαρμογής οδηγίας με σκοπό τη ματαίωση ή, εν πάση περιπτώσει, τον περιορισμό [του πεδίου] εφαρμογής της; Ποια μέτρα καλείται να λάβει το δικαστήριο σε περίπτωση διαπιστώσεως τέτοιου σκοπού;

⁽¹⁾ ΕΕ L 348, σ. 98.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) στις 2 Φεβρουαρίου 2012 — Ποινική διαδικασία κατά Ion Beregovoi

(Υπόθεση C-52/12)

(2012/C 98/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di Pace di Revere

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά Ion Beregovoi

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείουν τα άρθρα 2, 4, 6, 7, 8 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ ⁽¹⁾, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ειλικρινούς συνεργασίας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας των οδηγιών, τη δυνατότητα επιβολής σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος διαμένει παρανόμως στο κράτος μέλος χρηματικής ποινής η οποία, ως ποινική κύρωση, αντικαθίσταται με κατ' οίκον περιορισμό αποκλειστικώς λόγω της παράνομης εισόδου και διαμονής, χωρίς ακόμη να έχει διαπιστωθεί παράβαση διαταγής απομακρύνσεως εκδοθείσας από τη διοικητική αρχή;

- 2) Αποκλείουν τα άρθρα 2, 15 και 16 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ειλικρινούς συνεργασίας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας των οδηγιών, τη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίσει, μετά την έκδοση της οδηγίας, κανόνα προβλέποντα την επιβολή σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος διαμένει παρανόμως στο εν λόγω κράτος μέλος χρηματικής ποινής η οποία αντικαθίσταται με απέλαση άμεσα εκτελεστή ως ποινική κύρωση, άνευ τηρήσεως της διαδικασίας και άνευ σεβασμού των δικαιωμάτων που προβλέπονται από την οδηγία;
- 3) Αποκλείει η αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας, η οποία καθιερώνεται με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, εθνικό κανόνα ο οποίος εκδίδεται προ της εκπομπής της προθεσμίας εφαρμογής οδηγίας με σκοπό τη ματαίωση ή, εν πάση περιπτώσει, τον περιορισμό [του πεδίου] εφαρμογής της; Ποια μέτρα καλείται να λάβει το δικαστήριο σε περίπτωση διαπιστώσεως τέτοιου σκοπού;

⁽¹⁾ ΕΕ L 348, σ. 98.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) στις 2 Φεβρουαρίου 2012 — Ποινική διαδικασία κατά Hai Feng Sun

(Υπόθεση C-53/12)

(2012/C 98/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di Pace di Revere

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά Hai Feng Sun

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείουν τα άρθρα 2, 4, 6, 7, 8 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ ⁽¹⁾, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ειλικρινούς συνεργασίας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας των οδηγιών, τη δυνατότητα επιβολής σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος διαμένει παρανόμως στο κράτος μέλος χρηματικής ποινής η οποία, ως ποινική κύρωση, αντικαθίσταται με κατ' οίκον περιορισμό αποκλειστικώς λόγω της παράνομης εισόδου και διαμονής, χωρίς ακόμη να έχει διαπιστωθεί παράβαση διαταγής απομακρύνσεως εκδοθείσας από τη διοικητική αρχή;
- 2) Αποκλείουν τα άρθρα 2, 15 και 16 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ειλικρινούς συνεργασίας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας των οδηγιών, τη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίσει, μετά την έκδοση της οδηγίας, κανόνα προβλέποντα την επιβολή σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος διαμένει παρανόμως στο εν λόγω κράτος μέλος χρηματικής ποινής η οποία αντικαθίσταται με απέλαση άμεσα εκτελεστή ως ποινική κύρωση, άνευ τηρήσεως της διαδικασίας και άνευ σεβασμού των δικαιωμάτων που προβλέπονται από την οδηγία;

3) Αποκλείει η αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας, η οποία καθιερώνεται με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, εθνικό κανόνα ο οποίος εκδίδεται προ της εκπνοής της προθεσμίας εφαρμογής οδηγίας με σκοπό τη ματαίωση ή, εν πάση περιπτώσει, τον περιορισμό [του πεδίου] εφαρμογής της; Ποια μέτρα καλείται να λάβει το δικαστήριο σε περίπτωση διαπιστώσεως τέτοιου σκοπού;

(¹) EE L 348, σ. 98.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) στις 2 Φεβρουαρίου 2012 — Ποινική διαδικασία κατά Liung Hong Yang

(Υπόθεση C-54/12)

(2012/C 98/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di Pace di Revere

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Liung Hong Yang

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αποκλείουν τα άρθρα 2, 4, 6, 7, 8 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ (¹), λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ειλικρι-

νούς συνεργασίας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας των οδηγιών, τη δυνατότητα επιβολής σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος διαμένει παρανόμως στο κράτος μέλος χρηματικής ποινής η οποία, ως ποινική κύρωση, αντικαθίσταται με κατ' οίκον περιορισμό αποκλειστικώς λόγω της παράνομης εισόδου και διαμονής, χωρίς ακόμη να έχει διαπιστωθεί παράβαση διαταγής απομακρύνσεως εκδοθείσας από τη διοικητική αρχή;

2) Αποκλείουν τα άρθρα 2, 15 και 16 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ειλικρινούς συνεργασίας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας των οδηγιών, τη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίσει, μετά την έκδοση της οδηγίας, κανόνα προβλέποντα την επιβολή σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος διαμένει παρανόμως στο εν λόγω κράτος μέλος χρηματικής ποινής η οποία αντικαθίσταται με απέλαση άμεσα εκτελεστή ως ποινική κύρωση, άνευ τηρήσεως της διαδικασίας και άνευ σεβασμού των δικαιωμάτων που προβλέπονται από την οδηγία;

3) Αποκλείει η αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας, η οποία καθιερώνεται με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, εθνικό κανόνα ο οποίος εκδίδεται προ της εκπνοής της προθεσμίας εφαρμογής οδηγίας με σκοπό τη ματαίωση ή, εν πάση περιπτώσει, τον περιορισμό [του πεδίου] εφαρμογής της; Ποια μέτρα καλείται να λάβει το δικαστήριο σε περίπτωση διαπιστώσεως τέτοιου σκοπού;

(¹) EE L 348, σ. 98.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2011 — Επιτροπή κατά ΓΕΕΑ — Ten ewiv (TEN)

(Υπόθεση T-658/11)

(2012/C 98/36)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Berenboom, A. Joachimowicz και M. Isgour, δικηγόροι, J. Samnadda και F. Wilman)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ten ewiv (Rösrath-Hoffnungstahl, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 11ης Οκτωβρίου 2011, επί της υποθέσεως R 5/2011-4·
- να κηρύξει άκυρο το κοινοτικό σήμα που καταχωρίστηκε στις 5 Φεβρουαρίου 2009 με αριθμό 6750574, κατόπιν αιτήσεως της αντιδίκου ενώπιον του τμήματος προσφυγών, για τις κλάσεις 12, 37 και 39· και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το εικονιστικό σήμα «TEN» χρώματος «κυανού, κίτρινου, μαύρου», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 12, 37 και 39 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 6750574

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Η διάδικος που ζητεί την κήρυξη της ακυρότητας στηρίζει το αίτημά της στους απόλυτους λόγους απαραδέκτου που παρατίθενται στο άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και η', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεων: Απόρριψη της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως: Η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 6β, παράγραφος 1, της Συμβάσεως των Παρισίων, καθόσον καταχωρίστηκε το κοινοτικό σήμα μολονότι η περίπτωση του εμπίπτει στο πεδίο

εφαρμογής των λόγων απαραδέκτου που θέτουν οι διατάξεις αυτές. Η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει επίσης στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', καθόσον η καταχώριση αυτή θα δημιουργούσε στο κοινό την ψευδή πεποίθηση ότι οι υπηρεσίες και τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίζεται το κοινοτικό σήμα έχουν εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή κάποιο από τα θεσμικά όργανά της.

Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2012 — MAF κατά Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων

(Υπόθεση T-23/12)

(2012/C 98/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mutuelle des Architectes Français assurances (MAF) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί ως ακολούθως:

- Ακυρώνει τις αποφάσεις περί δημοσιεύσεως στον ιστότοπο της Αρχής όλων των πληροφοριών μόνο στην αγγλική γλώσσα, συμπεριλαμβανομένων των δημοσίων διαβουλεύσεων που άρχισαν στις 7 και 8 Νοεμβρίου 2011 καθώς και στις 21 Δεκεμβρίου 2011,
- καθόσον παρίσταται ανάγκη, ακυρώνει την απόφαση της Αρχής της 16ης Ιανουαρίου 2012,
- καταδικάζει την Αρχή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο ια, και του άρθρου 73 του κανονισμού 1094/2010 (!) καθόσον οι διατάξεις αυτές επιβάλλουν στην καθής να δημοσιεύει πληροφορίες σχετικές με τις δραστηριότητες της στον ιστότοπό της σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Η προσφεύγουσα προβάλλει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και πλάνη περί το δίκαιο καθόσον η καθής δικαιολογεί την άρνηση δημοσιεύσεως των επίμαχων δημόσιων διαβουλεύσεων στη γλώσσα της προσφεύγουσας, μεταξύ άλλων, λόγω του κόστους, παρ' όλο που στο άρθρο 73, παράγραφος 3, του κανονισμού 1094/2010 διευκρινίζεται ότι οι μεταφραστικές υπηρεσίες που απαιτούνται για τη λειτουργία της Αρχής παρέχονται από το Μεταφραστικό Κέντρο των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την έκταση της υποχρέωσης δημοσιεύσεως σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η υποχρέωση αυτή ισχύει επίσης και για τις δημόσιες διαβουλεύσεις της καθής και όχι μόνο για την ετήσια έκθεση, το πρόγραμμα εργασίας και τις κατευθυντήριες γραμμές και συστάσεις της καθής.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/79/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331, σ. 48).

Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2012 — 3M Pumps κατά ΓΕΕΑ — 3M (3M Pumps)

(Υπόθεση T-25/12)

(2012/C 98/38)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: 3M Pumps Srl (Taglio di Po, Ιταλία) (εκπρόσωπος: F. Misuraca, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: 3M Company (St. Paul, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 27ης Οκτωβρίου 2011, στην υπόθεση R 2406/2010-1·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «3M Pumps», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 7, 16 και 38

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: 3M Company

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «3M», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 7, 16 και 38

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', και παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2012 — Bateni κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-42/12)

(2012/C 98/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Naser Bateni (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Kienzle και M. Schlingmann, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (¹), και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (²)

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα, ειδικότερα δε στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1) Ο πρώτος λόγος αφορά την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος

— Το Συμβούλιο προσέβαλε το δικαίωμα του προσφεύγοντος σε αποτελεσματική δικαστική προστασία και ειδικότερα, δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως, καθόσον δεν παρέσχε επαρκή αιτιολογία για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο που προσαρτήθηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση και στον προσβαλλόμενο κανονισμό.

— Το Συμβούλιο, στο οποίο ο προσφεύγων υπέβαλε σχετικό ρητό αίτημα, παρέλειψε, αφενός, να κατονομάσει τους λόγους ή τις εκτιμήσεις και, αφετέρου, να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο που προσαρτήθηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση και στον προσβαλλόμενο κανονισμό.

— Το Συμβούλιο προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης του προσφεύγοντος, καθόσον δεν παρέσχε στον προσφεύγοντα τη δυνατότητα σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφοι 3 και 4, της προσβαλλομένης αποφάσεως και με το άρθρο 36, παράγραφοι 3 και 4, του προσβαλλόμενου κανονισμού να διατυπώσει την άποψή του σχετικά με την καταχώριση του ονόματός του στους καταλόγους των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις καθιστώντας, με τον τρόπο αυτό, δυνατή τη διενέργεια ελέγχου από το Συμβούλιο.

2) Ο δεύτερος λόγος αφορά την έλλειψη νομικής βάσεως για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις

— Από τους λόγους που παρέδωσε το Συμβούλιο σχετικά με την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις δεν προκύπτει η ακριβής νομική βάση στην οποία βασίστηκε το Συμβούλιο.

— Η δραστηριότητα την οποία ασκούσε ο προσφεύγων μόνο μέχρι τον Μάρτιο του 2008 δεν αποτελεί δικαιολογητικό λόγο για την καταχώριση του ονόματός του τον Δεκέμβριο του 2011 στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις.

— Η δραστηριότητα του προσφεύγοντος ως διευθυντή της εταιρίας Hanseatic Trade Trust & Shipping (HTTS) GmbH δεν αποτελεί δικαιολογητικό λόγο για την καταχώριση του ονόματός του στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις, ιδίως διότι το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ακύρωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 961/2010 ⁽³⁾ κατά το μέρος που αφορούσε τη HTTS GmbH.

— Από το γεγονός και μόνο ότι ο προσφεύγων υπήρξε διευθυντής αγγλικής εταιρίας, η οποία εν τω μεταξύ ελύθη, ουδόλως μπορεί να συναχθεί ότι συντρέχει ένας από τους απαριθμούμενους στο άρθρο 20, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ ⁽⁴⁾ λόγους και/ή ένας από τους απαριθμούμενους στο άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού 961/2010 λόγους για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις.

3) Ο τρίτος λόγος αφορά την προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος του προσφεύγοντος στην προστασία της ιδιοκτησίας του

— Η καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις συνιστά μη δικαιολογούμενη προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος της ιδιοκτησίας, διότι, λόγω της ανεπαρκούς αιτιολογίας, ο προσφεύγων δεν αντιλήφθηκε για ποιους λόγους το όνομά του καταχωρίστηκε στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις.

— Η καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις είναι προδήλως απρόσφορη για την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκονται με την απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ και τον κανονισμό 961/2010 και, επιπλέον, συνιστά δυσανάλογη προσβολή των περιουσιακών του δικαιωμάτων.

⁽¹⁾ Απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 319, σ. 71).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 319, σ. 11).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (ΕΕ L 281, σ. 1).

⁽⁴⁾ 2010/413/ΚΕΠΠΑ: Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39).

Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2012 — Ηνωμένο Βασίλειο κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-45/12)

(2012/C 98/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: K. Beal, Barrister, και E. Jenkinson)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τη δημοσιευθείσα στις 18 Νοεμβρίου 2011 Δήλωση Προτύπων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, καθόσον προβλέπει πολιτική εγκαταστάσεως για τα συστήματα συμφηφισμού που λειτουργούν υπό την ευθύνη κεντρικών αντισυμβαλλομένων (CCP)· και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, το προσφεύγον προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής ήταν αναρμόδια να δημοσιεύσει την προσβαλλόμενη πράξη είτε σε κάθε περίπτωση είτε, επικουρικώς, χωρίς να εκδοθεί προηγουμένως νομοθέτημα όπως κανονισμός εκ μέρους του Συμβουλίου ή εναλλακτικώς της ίδιας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη θα επιβάλει, *de jure* ή *de facto*, απαίτηση περί εγκαταστάσεως στα συστήματα συμφηφισμού που λειτουργούν υπό την ευθύνη κεντρικών αντισυμβαλλομένων (CCP) τα οποία επιθυμούν να αναλάβουν δραστηριότητες συμφηφισμού ή διακανονισμού σε ευρώ, των οποίων η ημερήσια συναλλακτική κίνηση υπερβαίνει ορισμένη όριο. Η προσβαλλόμενη πράξη αντιβαίνει στα άρθρα 48 και/ή 56 και/ή 63 ΣΛΕΕ, καθόσον

— τα CCP που είναι εγκατεστημένα σε κράτη μέλη εκτός της ζώνης του ευρώ, όπως το Ηνωμένο Βασίλειο, θα υποχρεωθούν να μεταφέρουν τα κέντρα της διοικήσεως και του ελέγχου τους σε κράτη μέλη τα οποία μετέχουν στο Ευρωσύστημα. Θα υποχρεωθούν επίσης να ανασυσταθούν ως νομικά πρόσωπα αναγνωρισμένα από το εθνικό δίκαιο άλλου κράτους μέλους·

— σε περίπτωση που τα εν λόγω CCP δεν μεταβάλουν τόπο εγκαταστάσεως, όπως απαιτείται, δεν θα έχουν πρόσβαση στις χρηματοπιστωτικές αγορές των κρατών μελών του Ευρωσυστήματος υπό τους ίδιους όρους με τα CCP που είναι εγκατεστημένα στα κράτη μέλη εκείνα ή δεν θα έχουν καμία πρόσβαση·

- τα ανωτέρω CCP με τόπο εγκατάστασής εκτός Ευρωσυστήματος, δεν θα δικαιούνται τις διευκολύνσεις που παρέχει η ΕΚΤ ή που παρέχουν οι Εθνικές Κεντρικές Τράπεζες του Ευρωσυστήματος υπό τους ίδιους όρους ή δεν θα τις δικαιούνται καθόλου· και
 - κατ' αποτέλεσμα, η ικανότητα των εν λόγω CCP να παρέχουν υπηρεσίες συμψηφισμού ή διακανονισμού σε ευρώ σε πελάτες εντός της Ένωσης θα περιορισθεί ή ακόμη και θα απαγορευθεί στο σύνολό της.
- 3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη αντιβαίνει στα άρθρα 101 και/ή 102 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 106 ΣΛΕΕ και το άρθρο 13 ΣΕΕ, δεδομένου ότι
- κατ' ουσίαν επιβάλλει να πραγματοποιούνται όλες οι πράξεις συμψηφισμού σε ευρώ που υπερβαίνουν ορισμένο όριο από CCP εγκατεστημένα σε κράτος μέλος που ανήκει στην ευρωζώνη·
 - κατ' ουσίαν δίνει εντολή στις Εθνικές Κεντρικές Τράπεζες της ευρωζώνης να μην παρέχουν αποθεματικά σε ευρώ σε CCP εγκατεστημένα σε κράτος μέλος που δεν ανήκει στην ευρωζώνη, αν αυτά υπερβαίνουν τα όρια που προβλέπει η απόφαση.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η απαίτηση να αποκτήσουν τα CCP που είναι εγκατεστημένα σε κράτος μέλος το οποίο δεν ανήκει στην ευρωζώνη διαφορετική νομική προσωπικότητα και τόπο εγκατάστασής ισοδυναμεί με έμμεση δυσμενή διάκριση λόγω ιθαγενείας. Αντιβαίνει επίσης στη γενική αρχή της ισότητας την οποία θεσπίζει το δίκαιο της Ένωσης, δεδομένου ότι τα CCP που είναι εγκατεστημένα σε διαφορετικά κράτη μέλη υπόκεινται σε διαφορετική μεταχείριση, χωρίς να υπάρχει αντικειμενική λόγος προς τούτο.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη αντιβαίνει στα άρθρα II και/ή XI και/ή XVI και/ή XVII της Γενικής Συμφωνίας Εμπορίου και Υπηρεσιών (GATS).
- 6) Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι, χωρίς να αναλαμβάνει το βάρος να αποδείξει ότι δεν υφίσταται λόγος δημοσίου συμφέροντος ο οποίος να δικαιολογεί τους περιορισμούς αυτούς (δεδομένου ότι η ΕΚΤ φέρει το βάρος να αποδείξει ότι η παρέκκλιση αυτή είναι δικαιολογημένη, αν το επιλέξει), το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζει ότι οποιαδήποτε δικαιολόγηση προβάλει η ΕΚΤ, η οποία στηρίζεται σε λόγους δημόσιας τάξεως δεν θα ικανοποιεί την επιταγή της αναλογικότητας, δεδομένου ότι υπάρχουν λιγότερο περιοριστικά μέτρα για τη διασφάλιση του ελέγχου των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων που είναι εγκατεστημένα εντός της Ένωσης, αλλά εκτός ευρωζώνης.

Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2012 — Chrysamed Vertrieb κατά ΓΕΕΑ — Chrysal International (Chrysamed)

(Υπόθεση T-46/12)

(2012/C 98/41)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Chrysamed Vertrieb GmbH (Salzburg, Αυστρία) (εκπρόσωπος: T. Schneider, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Chrysal International BV (Naarden, Κάτω Χώρες)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- αφενός, να αποδεχθεί την προσφυγή και να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών της 22ας Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση R 0064/2011-1 και, αφετέρου, να απορρίψει την ανακοπή κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και, ενδεχομένως, την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα έξοδα της διαδικασίας κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Chrysamed» για προϊόντα της κλάσεως 5 (αίτηση καταχωρίσεως υπ' αριθ. 6 387 071)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Chrysal International B.V.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 645 337 διεθνές λεκτικό σήμα «CHRYSAI» για προϊόντα των κλάσεων 1, 5 και 31, το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 144 634 διεθνές λεκτικό σήμα «CHRYSAI» για προϊόντα της κλάσεως 1, καθώς και το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 877 785 διεθνές εικονιστικό σήμα «CHRYSAI» για προϊόντα των κλάσεων 1, 3, 5 και 31

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθεμένων σημάτων.

Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2012 — Western Digital και Western Digital Ireland κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-60/12)

(2012/C 98/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Western Digital Corp. (Dover, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες) και Western Digital Ireland, Ltd (Grand Cayman, Νήσοι Κέιμαν) (εκπρόσωποι: F. González Díaz, lawyer, R. Patel, Solicitor και P. Stuart, Barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την καθής να προσκομίσει τα ερωτηματολόγια που απέστειλε σε τρίτους στο πλαίσιο του πρώτου και του δεύτερου σταδίου της έρευνάς της σχετικά με την προτεινόμενη από την Seagate εξαγορά της σχετιζόμενης με τους σκληρούς δίσκους δραστηριότητας της Samsung Electronics Co. Ltd,
- να υποχρεώσει την καθής να παράσχει πρόσβαση στον πριν και μετά την κοινοποίηση φάκελο που κατάρτισε όσον αφορά την πράξη συγκεντρώσεως Seagate/Samsung, επιτρέποντας, ιδίως, την πρόσβαση στη μη εμπιστευτικού χαρακτήρα ανταλλαγείσα αλληλογραφία και στα πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τις επαφές μεταξύ Seagate, Samsung και Επιτροπής μέχρι την ημερομηνία της κοινοποίησης, καθώς και στα στοιχεία που αφορούν ποιοεσδήποτε εσωτερικές επαφές εντός της Επιτροπής —τόσο στην υπόθεση Seagate/Samsung όσο και στην υπόθεση Western Digital Ireland/Viviti Technologies— όσον αφορά την ιεράρχηση των δύο πράξεων συγκεντρώσεως,
- να ακυρώσει τα άρθρα 2 και 3 της απόφασης που εξέδωσε στις 23 Νοεμβρίου 2011 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην υπόθεση COMP/M.6203 — Western Digital Ireland/Viviti Technologies, σχετικά με διαδικασία βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, και, στο μέτρο που κρίνεται αναγκαίο, το άρθρο 1 της απόφασης αυτής, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω του καθορισμού ή/και της εφαρμογής του αποκαλούμενου «κανόνα προτεραιότητας», καθόσον
 - η Επιτροπή δεν είχε εξουσία να θέσει κανόνα προτεραιότητας με βάση την ημερομηνία κοινοποίησης,
 - ο κανόνας προτεραιότητας είναι παράνομος και παραβιάζει τις γενικές αρχές της επείκειας και της χρηστής διοίκησης,
 - η Επιτροπή προσέβαλε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των προσφευγουσών ότι η προτεινόμενη εξαγορά θα αντιμετωπιζόταν ως συγχώνευση «5 προς 4»

— η Επιτροπή, επιβάλλοντας δυσανάλογες απαιτήσεις για παροχή πληροφοριών κατά το στάδιο πριν την κοινοποίηση, και κατά παράβαση των αρχών της χρηστής διοίκησης, της επείκειας και της απαγόρευσης των διακρίσεων, στέρησε ουσιαστικά από τις προσφεύγουσες τη δυνατότητα κοινοποιήσουν πρώτες τη σχεδιαζόμενη εξαγορά.

- 2) Με τον δεύτερο λόγο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω του ότι δεν τους επιτράπη να ασκήσουν τα δικαιώματά τους άμεσα, καθόσον
 - δεν παρασχέθηκε στις προσφεύγουσες η δυνατότητα να αντικρούσουν επιχειρήματα, ισχυρισμούς και υποθέσεις που περιλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση αλλά όχι στην ανακοίνωση των αιτιάσεων,
 - δεν παρασχέθηκε στις προσφεύγουσες η δυνατότητα να αναλύσουν σχετικά στοιχεία και πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή.
- 3) Με τον τρίτο λόγο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η καθής υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και βασίστηκε σε αποδεικτικά στοιχεία που είναι ανακριβή, αναξιόπιστα και απρόσφορα να τεκμηριώσουν τα συμπεράσματα που αντλούνται από αυτά, ενώ επίσης στηρίχθηκε σε νομικά σφάλματα.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο μέτρο που επιβάλλει δυσανάλογα μέτρα συμμόρφωσης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ 2004 L 24, σ. 1)

Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2012 — ABC-One κατά ΓΕΕΑ (SLIM BELLY)

(Υπόθεση T-61/12)

(2012/C 98/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ABC-One Produktions- und Vertriebs GmbH (Villach St. Magdalen, Αυστρία) (εκπρόσωπος: S. Merz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 17ης Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση R-1077/2011-1, η οποία αφορά την αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος «SLIM BELLY» ως κοινοτικού σήματος,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «SLIM BELLY» (αίτηση υπ' αριθ. 8 576 811) για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 28, 41 και 44.

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αίτησης.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009, διότι το σήμα που αφορά η αίτηση έχει διακριτικό χαρακτήρα για τα επίμαχα προϊόντα και τις επίμαχες υπηρεσίες και όχι περιγραφικό.

Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2012 — Oil Turbo Compressor κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-63/12)

(2012/C 98/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock) (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: K. Kleinschmidt, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (1), κατά το μέρος κατά το οποίο αφορά την προσφεύγουσα,

— να διατάξει, κατά το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας με το οποίο να υποχρεώνει το καθού να προσκομίσει όλα τα έγγραφα τα σχετικά με την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον αφορούν την προσφεύγουσα,

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσία, προς στήριξη της προσφυγής της, τους ακόλουθους λόγους ακύρωσης.

1) Πρώτος λόγος: Προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίχθηκε η απόφαση

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίχθηκε σε εσφαλμένα πραγματικά περιστατικά. Αυτό ισχύει κυρίως για την άποψη που εκφράζει το καθού στο σημείο 48 του παραρτήματος I της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι δηλαδή η προσφεύγουσα συμμετέχει στην κατονομασθείσα από την ΕΕ επιχείρηση Sakte Turboromp va Kom-

pressor (SATAK) (άλλως Turbo Compressor Manufacturer, TCMFG). Η προσφεύγουσα δεν ασχολείται ούτε άμεσα ούτε έμμεσα, μέσω κάποιας εταιρίας συμμετοχών στο κεφάλαιο άλλων εταιριών, με δραστηριότητες ικανές να συντελέσουν στην εξάπλωση των πυρηνικών όπλων ή/και με την ανάπτυξη συστημάτων εκτόξευσης πυρηνικών όπλων ή άλλων οπλικών συστημάτων. Επομένως, δεν υπάρχουν πραγματικά στοιχεία που να δικαιολογούν την απόφαση του καθού και τη συνακόλουθη επέμβαση στα θεμελιώδη δικαιώματα της προσφεύγουσας, τα οποία έχουν κατοχυρωθεί με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι έχουν προσβληθεί η επιχειρηματική ελευθερία της, η οποία κατοχυρώνεται με το άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, και το κατά το άρθρο 17 του εν λόγω Χάρτη δικαίωμά της να χρησιμοποιεί και να διαθέτει, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα αγαθά που έχει αποκτήσει νόμιμα και ότι συντρέχει επίσης παραβίαση των αρχών της ισότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων, οι οποίες έχουν κατοχυρωθεί με τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη.

2) Δεύτερος λόγος: Προσβολή του δικαιώματος της προσφεύγουσας για δίκαιη δίκη και για ουσιαστική έννομη προστασία

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι η αιτιολογία που παρατίθεται στο σημείο 48 του παραρτήματος I της προσβαλλόμενης απόφασης είναι πολύ γενική και δεν αρκεί για να αιτιολογήσει την τόσο σοβαρή προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Το καθού δεν κατονομάζει ούτε τα πραγματικά περιστατικά ούτε τα αποδεικτικά στοιχεία που ισχυρίζεται ότι έχει στη διάθεσή του. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν έχουν περιέλθει σε γνώση της ούτε πραγματικά περιστατικά ούτε αποδεικτικά στοιχεία με βάση τα οποία να μπορεί να αιτιολογηθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

3) Τρίτος λόγος: Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, η οποία διαπνέει ένα κράτος δικαίου

Κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει επιπλέον στην αρχή της αναλογικότητας, διότι η εγγραφή της προσφεύγουσας στο παράρτημα II της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ δεν είναι εύλογη, αν ληφθούν υπόψη οι σκοποί της απόφασης, δηλαδή η ματαίωση αφενός των δραστηριοτήτων των ικανών να συντελέσουν στην εξάπλωση των πυρηνικών όπλων και αφετέρου του εμπορίου και/ή της ανάπτυξης συστημάτων εκτόξευσης πυρηνικών όπλων ή άλλων οπλικών συστημάτων στα οποία θα μπορούσε να προβεί η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν. Επιπλέον, το καθού δεν αποδεικνύει ότι η απαγόρευση που επιβάλλεται στην προσφεύγουσα να εμπορεύεται με την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι δυσανάλογη, και συγκεκριμένα ότι αποτελεί το λιγότερο επαχθές μέτρο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Κατά την προσφεύγουσα, δεν έχει πραγματοποιηθεί ούτε στάθμιση της σοβαρής προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας προς τον επιδιωκόμενο, κατά τους ισχυρισμούς του καθού, σκοπό.

- 4) Τέταρτος λόγος: Παραβίαση της αρχής περί του δικαιώματος ακρόασης, η οποία διαπνέει ένα κράτος δικαίου

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι το καδού παρέλειψε να παραθέσει επαρκείς αιτιολογίες για την εγγραφή της προσφεύγουσας στον κατάλογο του παραρτήματος II της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ. Συνεπώς το καδού παραβίασε την κατά νόμο υποχρέωσή του να εκθέσει λεπτομερώς στην προσφεύγουσα τους πραγματικούς λόγους που θεωρούσε ότι αιτιολογούν την προσβαλλόμενη απόφαση. Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα ούτε πραγματοποιήθηκε ακρόαση της προσφεύγουσας. Μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει δεκτό το αίτημα της προσφεύγουσας για πρόσβαση στον φάκελο της υπόθεσης.

(¹) Απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 319, σ. 71).

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2012 — Henkel και Henkel France κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-64/12)

(2012/C 98/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Γερμανία) και Henkel France (Boulogne-Billancourt, Γαλλία) (εκπρόσωποι: R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet και É. Paroche, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 7ης Δεκεμβρίου 2011 στην υπόθεση «COMP/39.579 — Απορρυπαντικά ευρείας κατανάλωσης», με την οποία η καθής απέρριψε το αίτημα των προσφευγουσών περί διαβίβασης προς τη γαλλική *Autorité de la Concurrence* των εγγράφων που της προσκομίσθηκαν στην υπόθεση COMP/39.579, σε σχέση με την υπόθεση της 09/0007F ενώπιον της αρχής αυτής, η οποία αφορά τον γαλλικό τομέα των απορρυπαντικών·
- να υποχρεώσει την καθής να επιτρέψει στις αιτούσες να επικαλεσθούν τα ζητηθέντα έγγραφα στη δίκη ενώπιον του Εφετείου του Παρισιού, ενώπιον του οποίου οι αιτούσες προσέβαλαν την απόφαση της γαλλικής *Autorité de la Concurrence* της 8ης Δεκεμβρίου 2011 (ή σε διαδικασία ενώπιον της *Autorité de la Concurrence*, σε περίπτωση που η τελευταία αποφασίσει να εξετάσει εκ νέου την ενώπιόν της υπόθεση)·
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει τα δικαστικά και λοιπά έξοδα και δαπάνες των προσφευγουσών σε σχέση με το ζήτημα αυτό· και
- να λάβει όποια άλλο μέτρο αυτό κρίνει πρόσφορο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν έναν και μόνο λόγο ακυρώσεως, με τον οποίο υποστηρίζουν ότι η καθής παρανόμως απέρριψε το αίτημα των προσφευγουσών περί διαβίβασης των ζητηθέντων εγγράφων ή περί παροχής δυνατότητας στις προσφεύγουσες να χρησιμοποιήσουν τα ζητηθέντα έγγραφα στο πλαίσιο της δίκης ενώπιον των γαλλικών δικαστηρίων, προσβάλλοντας κατά τον τρόπο αυτόν τα θεμελιώδη δικαιώματα των προσφευγουσών και παραβαίνοντας τα βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ καθήκοντά της.

Γενικό Δικαστήριο

2012/C 98/36	Υπόθεση T-658/11: Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2011 — Επιτροπή κατά ΓΕΕΑ — Ten ewin (TEN)	22
2012/C 98/37	Υπόθεση T-23/12: Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2012 — MAF κατά Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων	22
2012/C 98/38	Υπόθεση T-25/12: Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2012 — 3M Pumps κατά ΓΕΕΑ — 3M (3M Pumps)	23
2012/C 98/39	Υπόθεση T-42/12: Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2012 — Bateni κατά Συμβουλίου	23
2012/C 98/40	Υπόθεση T-45/12: Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2012 — Ηνωμένο Βασίλειο κατά ΕΚΤ	24
2012/C 98/41	Υπόθεση T-46/12: Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2012 — Chrysamed Vertrieb κατά ΓΕΕΑ — Chrysal International (Chrysamed)	25
2012/C 98/42	Υπόθεση T-60/12: Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2012 — Western Digital και Western Digital Ireland κατά Επιτροπής	26
2012/C 98/43	Υπόθεση T-61/12: Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2012 — ABC-One κατά ΓΕΕΑ (SLIM BELLY)	26
2012/C 98/44	Υπόθεση T-63/12: Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2012 — Oil Turbo Compressor κατά Συμβουλίου	27
2012/C 98/45	Υπόθεση T-64/12: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2012 — Henkel και Henkel France κατά Επιτροπής	28

Τιμή συνδρομής 2012 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 310 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	840 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

